

1981 ஆகஸ்ட் 26]

3. கிராமப் பகுதிகளில் போதிய வேலைவாய்ப்பு அளிப்பதற்காக, இம் ம.நிலத்தில் கிராமப்புற வேலை வாய்ப்பு தேசியத் திட்டம் நிறைவற்றப்பட்டு வருகிறது. 1980-81 ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட திட்டங்களுக்காக ரூபாய் 4.45 கோடியும் நடப்பு நிதி ஆண்டில் (1981-82) மேற்கொள்ளப்பட்ட திட்டங்களுக்காக ரூபாய் 7.40 கோடியும் துணை மதிப்பீடுகளில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. மத்திய அரசிடமிருந்து பெறும் உதவிகளுக்கு நிகரான தொகை வேலை வாய்ப்பு உறுதித்திட்டத்தின்கீழ் ம.நில அரசு நடப்பண்டில் செலவிடப்படும்.

4. 150 வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் தன்னிறைவுத் திட்டம் செயற்படுத்தப்படுமென 1981-82 நிதி நிலை அறிக்கையில் நான் குறிப்பிட்டிருந்தேன். நடப்பண்டில் 150 வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் குடிநீர் வழங்கும் திட்டங்களுக்காக ரூபாய் 30 கோடியும் ஏனைய திட்டங்களுக்காக ரூபாய் 59 கோடியும் ஒதுக்குவதற்கு அரசு அனுமதியளித்துள்ளது. இத் திட்டங்களுக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்கள் பங்கினைச் செலுத்தும் பெருட்டு அவைகளுக்குக் கடன் அளிப்பதற்காக இந்தத் துணை மதிப்பீடுகளில் ரூபாய் 2 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தால் நல்ல முறையில் செயற்படுத்துவதற்கு அவசியமான தொழில்நுட்பப் பணியாளர் பதவிகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இவற்றிற்கு ரூபாய் 173.33 இலட்சம் செலவாகும்.

5. 1981-82 நிதி ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கை அவையில் வைக்கப்பட்ட பின்னர் ஏற்பட்டுள்ள சில முக்கியமான செலவினங்களை மட்டுமே இப்போது எடுத்துக் கூறியுள்ளேன். இந்தக் கோரிக்கைகளில் அரசு கேட்டுள்ள தொகையை வழங்கி இத் திட்டங்கள் அனைத்திற்கும் இசைவளிக்கமாறு அவையை வேண்டி அமருகிறேன். வணக்கம்.

8. அரசினர் தீர்மானம்.

தமிழகத்தில் உணவு நிலைமையும், இன்றியமையப் பொருட்களின் விலை நிலவரமும் பற்றிய வெள்ளை அறிக்கை—விவாதம்.

திரு. துரைமுருகன் : துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழகத்தில் உணவு நிலைமையும், இன்றியமையப் பொருட்களின் விலை நிலவரமும் குறித்து மதிப்பிற்குரிய நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்களால் இந்த மாமன்றத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த வெள்ளை அறிக்கையின்மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகின்றேன். நடட்டிலை மக்களுக்குத் தேவையான இன்றியமையப் பொருட்களின் விலைவாசி விஷயம் போல ஏறியிருக்கிறது. வாங்குகின்ற சக்தியற்று ஏழை,

[1981 ஆகஸ்ட் 26]

நடுத்தர மக்கள் மிகவும் கஷ்டத்திற்குள்ளாகி இருக்கிறார்கள். இந்த அவல நிலை நாட்டிலே பரவியிருக்கிறது என்பதை எதிர்க்கட்சிகள் மட்டுமல்லாமல் ஆளுங்கட்சிகூட உணர்ந்திருக்கிறது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்ட கத்தன் இந்த வெள்ளையறிக்கையை இந்த மன்றத்திலே நாவலர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால், இந்த வெள்ளை அறிக்கையிலே, ஏறிவிட்ட விலைவாசிகளை எப்படிக் குறைப்போம் என்பதற்கான கர்ணகாரியங்களைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்களா? அல்லது ஏறிவிட்ட விலைவாசியை நாங்கள் எப்படிக் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறோம் என்பதற்கு ஆதாரபூர்வமாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை.

அரிசி விலை ஆகாயத்திலே பறக்கிறது; மிளகாய் விலை மிரட்டுகிறது; புளி விலை கிவியை ஏற்படுத்துகிறது என்ற நிலைமைகள் இருக்கும்பொழுது அவைளுக்கெல்லாம் பரிசுரம் காணுகின்ற நடவடிக்கைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால் இல்லை. தருப்பித் திருப்பிப் பார்த்தால் இதிலே புள்ளிவிவரங்களை நாவலர் அவர்கள் அதிகம கத்திணித்திருக்கிறார்கள். நாவலர் அவர்கள் புள்ளிவிவரங்களைக் காட்டுவதில் கெட்டிக்காரர் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் அந்தப் புள்ளிவிவரங்களை ஏட்டுச் சுரைக்காயைப்போல ஆகிவிட்டிருக்கிறதே தவிர நட்டுக்கோ அல்லது விலைவாசியைக் குறைக்கவோ பயன்பட்டிருக்கிறதா என்றால் கிடையாது.

அரிசி விலை ஏன் இப்படி ஏறியிருக்கிறது என்று கேட்டால், என்ன செய்வது, ஒரிசா விலையிருந்து அரிசி வாங்கினோம், மத்தியப் பிரதேசத்திலேயிருந்து அரிசி வாங்கினோம், ஆந்திரா விலையிருந்து அரிசி வாங்கினோம்; மத்திய அரசின் சென்ட்ரல் பூலிலேயிருந்து அரிசி வாங்கினோம்; ஆனால் அவற்றைக் கொண்டு வருவதற்கான லாபிகள், வேகன்கள் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்வது அரசு சொல்லுகின்ற சமாதான காரியமா? அரிசியின் விலை வேலூரிலே பார்த்தால் படியரிசி விலை ஏழு ரூபாய் விற்கிறது.

[முற்பகல் 11.20]

வேளி மார்க்கெட்டிலே விற்கிறது. இந்த நிலைமை நீடிக்கிறது, இவற்றைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டால், எனக்கு லாரி கிடைக்கவில்லை. லாரி சத்தம் அதிகமாகிவிட்டது என்ற ஒரு சாதாரண காரணத்தைச் சொல்லியிருப்பதைப் பார்க்கிறபொழுது நான் வேதனையுறுவதைத் தவிர, வேறு என்ன சொல்வது? காரணம், இதிலே எந்தவிதமான திட்டங்களும் கிடையாது. அரிசியானாலும், பருப்பானாலும் எண்ணெயானாலும், புளியானாலும், மக்களுக்குத் தேவையான இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலை இன்றைக்கு ஓகோ என்று உயர்ந்திருக்கிறது.

1981 ஆகஸ்ட் 26]

[திரு. துரைமுருகன்]

சென்ற மாதம் விற்ற விலையையும், இந்த மாதம் விற்கின்ற விலையையும், நாவலர் அவர்களுடைய மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். வெளி மார்க்கெட்டில், பச்சரிசி சென்ற மாதம் ரூ. 3/-; இந்த மாதம் ரூ. 3.40 கடலை எண்ணெய் சென்ற மாதம் ரூ. 12/-; இந்த மாதம் ரூ. 15.30. தேங்காய் எண்ணெய் சென்ற மாதம் ரூ. 18/-; இந்த மாதம் ரூ. 19/- நல்லெண்ணெய் கிலோ சென்ற மாதம் ரூ. 12/-; இந்த மாதம் ரூ. 14.50. கடலை பருப்பு கிலோ சென்ற மாதம் ரூ. 4.50; இந்த மாதம் ரூ. 5.60 துவரம் பருப்பு சென்ற மாதம் ரூ. 5/-; இந்த மாதம் ரூ. 6/-; உளுத்தம் பருப்பு சென்ற மாதம் ரூ. 4/-, இந்த மாதம் ரூ. 4.50. புளி சென்ற மாதம் ரூ. 7/-; இந்த மாதம் ரூ. 8/- மிளகாய் சென்ற மாதம் ரூ. 12/-; இந்த மாதம் ரூ. 15/- இப்படி எந்தப் பொருளின் விலையை எடுத்துக் கொண்டாலும் விஷம் போல் ஏறியிருக்கிறதே அதற்கு என்ன திட்டம் என்று கேட்டால், நீட்டுகிறேன் வெள்ளை அறிக்கையைப் படித்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கொடுத்திருக்கிற ரே தவிர வேறொன்றும் இல்லை. இதிலே, நீங்கள் ஆக்கபூர்வமான காரியம் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டால், நியாய விலைக் கடைகளை வைத்து, நங்கள் மக்களுக்கு மலிவு விலையிலே பொருள்களைத் தருகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

1962 ஆம் ஆண்டு என்று கருதுகிறேன், காங்கிரஸ் ஆண்ட காலத்திலே விலைவாசிப் பேரட்டம் நடைபெற்றது. நாவலர் அவர்கள் அப்பொழுது எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தார்கள். அப்பொழுது காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள் சொன்னார்கள், நங்கள் விலைவாசியைக் குறைக்க நியாய விலைக் கடைகளை வைக்கப் போகிறோம், என்று. அப்பொழுது நாவலர் அவர்கள் பேசியது இன்னும் பச்சமையாக என் நினைவிலே இருக்கிறது. 'சந்து முனையிலே சாக்கடை பாய்கிறது என்று நாங்கள் சொல்கிறோம். ஆனால், இவர்கள் அங்கே ஒரு சந்தனக் கடை வைப்போம் என்று சொல்கிறார்கள். இது முறைதானா இந்த ஆட்சிக்கு' என்று கேட்டார் நாவலர். அந்த வார்த்தைகளை நான் மறக்காமல், உங்களுக்கே அர்ப்பணிக்கிறேன். 'விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது, சந்து முனையிலே சாக்கடை பாய்கிறது என்கிறோம். நீங்களே, இன்றைக்கு சந்தனக் கடை வைப்போம் என்று சொல்ல முன் வந்திருக்கிறீர்களே என்பதைக் கண்டு நான் உங்களை எள்ளி நகையாடுவதா? அல்லது, நாவலர்...

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அப்படிச் சொன்னதே க எனக்கு ஒரு பகம் இல்லை. (சிரிப்பு) அப்படிப்பட்ட உவமானம் என் வாயிலிருந்து வரவும் வராது. அதை உள்ள படியே நிகழ்ச்சிக் குறிப்பிலேயிருந்து எடுத்துத் தருவார்களானால், நான் திருத்திக்கொள்கிறேன். அப்படிச் சொன்னதாக ஞாபகம் இல்லை. சந்து முனைக்கும் சந்தனத்திற்கும் போய் நான் உவமானம் சொல்லமாட்டேன். (சிரிப்பு)

திரு. துரைமுருகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாவலர் அவர்களே பொதுக் கூட்டத்திலே பேசியிருக்கிறார்.

(திரு. துரைமுருகன்)

[1981 ஆகஸ்ட் 26]

இல்லையென்று இப்பொழுது மறுத்தல் நன் என்ன செய்வது? எத்தனையோ மறுக்கிறார் அன்றைக்குச் சொன்னதை. அதிலே இது ஒன்று. பரவாயில்லை, ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

அவர் செல்கிறார், இப்பெழுது நாங்கள் நியாய விலைக் கடைகள் வைத்திருக்கிறாம், என்று. நாங்கள் எவ்வளவு நியாய விலைக் கடைகள் வைத்திருக்கிறோம் தெரியுமா? 17,400 நியாய விலைக் கடைகளை வைத்திருக்கிறோம். அது மட்டுமல்ல, 130 இலட்சம் குடும்பக் கார்டுகளை மக்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறோம். எனவே கார்டுகள் கையில் இருக்கின்றன, கடையிலே சரக்கு இருக்கிறது. போய் மலிவு விலையிலே வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். விலைவாசியைப் பொருட்படுத்த மல் வங்கிச் சாப்பிடுகிறார்கள் என்ற ஒரு எண்ணத்தை ஏற்படுத்துதல் போல் இந்த அறிக்கை இருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல, 'நியாய விலைக் கடைகளில் அரிசி, கோதுமை, மைதா, ரவை, பாமாயின் ஆயில், மண்ணெண்ணெய், லெவி சர்க்கரை போன்ற இன்றியமையாப் பொருள்கள் குடும்ப அட்டைகள் மூலம் வழங்கப்படுகின்றன என்று நாவலர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் ஒன்றே ஒன்று அவரைக் கேட்கிறேன். இது உண்மைக்கு மாறான அறிக்கை என்பது எனது முதல் வாத்தம். நியாய விலைக் கடை மூலமாக அரிசி கிடைக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கிடைக்க வேண்டிய அளவு அரிசி கிடைக்கிறதா என்று கேட்டால் கிடையாது. உங்களுடைய அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தால், நியாய விலைக் கடையிலே மாதம் ஒன்றுக்குச் சுமார் 20 கிலோ அரிசி தர வேண்டும் ஒரு குடும்பக் கார்டுக்கு. ஆனால் எவ்வளவு தருகிறார்கள்? 5 கிலோதான் தருகிறார்கள். நாவலர் அவர்கள் எத்தக் கிராமத்திற்கு வேண்டுமானாலும் திடீரென்று போய் ஒரு விசாரணை நடத்தட்டும். 5 கிலோ அரிசிதான் அந்த நியாய விலைக் கடைகளிலே கிடைக்கிறது. ஆனால், சென்னை போன்ற இடங்களில்கூட நகராட்சிகளில்கூட 20 கிலோ அரிசி கொடுப்ப தில்லை, 10 கிலோதான் கிடைக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் நான் சுற்றிப் பார்த்தவரையில் சொல்கிறேன், அனந்தலை, செட்டித்தாங்கல், காரை, சாகவேழி, பூண்டி, பெருவாழ்வு இப்படி நியாய விலைக் கடைகள் எல்லாவற்றையும் நானே நேரிலே சென்று பார்த்தேன். 5 கிலோதான் கொடுக்கப்படுகிறது. சுமைதாங்கி என்கிற ஊரிலேயிருக்கிற நியாய விலை கடையிலே கிட்டத்தட்ட 580 குடும்பக் கார்டுகள் இருக்கின்றன. ஆனால் எவ்வளவு பேர்களுக்கு அரிசி கிடைக்கிறது தெரியுமா? 400 கார்டுகளுக்குத்தான் அரிசி கிடைக்கிறது. ஆகவே, 5 கிலோதான் கிடைக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல. எல்லா கார்டுகளுக்கும் கிடைக்கிறதா என்றால், கிடையாது. அத்தகைய நிலையிலே இன்றைக்கு அரிசி இருக்கிறது. அதிலே இன்னொன்றும் இருக்கிறது. ரவை, மைதா, கோதுமை இவைகளையெல்லாம் கிராமத்திலே பார்ப்பதே கிடையாது. எந்த நியாயவிலைக் கடையிலும் மைதாவும் ரவையும் விநியோகத்திற்குக் கிடையாது, மக்களுக்கும் விற்பது கிடையாது.

1981 ஆகஸ்ட் 26] (திரு. துரைமுருகன்)

பாமாலின் ஆயில் ; அதைப்பற்றி சொல்கிறார் நம்முடைய நாவலர் அவர்கள். பாமாலின் ஆயில் கிராமத்திலே இருக்கின்ற மக்கள் பார்க்காத ஒன்று. எந்த நியாயவிலைக் கட்டையிலும் கிடையாது. கிடையவே கிடையாது. ஆனால் அறிக்கையிலே சொல்லுகிறார்கள் பாமாலின் ஆயில் தருகிறோம், ரவை தருகிறோம், கோதுமை தருகிறோம் என்று. ஆனால் உண்மைக்கு மாறான அறிக்கையை இந்த மன்றத்திலே நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை வேதனையோடு குறிப்பிடக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் — சொல்லுகிறார். வருவாய் கிராமங்கள் தோறும் நியாயவிலைக் கட்டைகளை அமைத்ததன் காரணமாக, கிராமப் புறங்களில் வாழும் மக்களுக்கு இன்றியமையாப் பொருள்கள் கிடைக்க வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ரெவின்யூ வில்லேஜ்கள் தோறும் நியாயவிலைக் கட்டைகளை வைத்திருக்கிறோம் என்று அறிக்கை வைத்திருக்கிறீர்கள். இந்தக் கருத்தை நான் இங்கே மறுக்கிறேன். ஆதாரம் வேண்டுமானால், என்னுடைய தொகுதியிலே சாமிட்சிவபுரம் என்று ஒரு ரெவின்யூ வில்லேஜ் இருக்கிறது. அந்த வில்லேஜிலே கட்டையே கிடையாது. ஆனால் அங்கே உள்ளவர்கள் எங்கே போய் வாங்குகிறார்கள் என்றால் பக்கத்திலே அருங்குன்றம் என்று இன்னொரு ரெவின்யூ வில்லேஜிலே. இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் அறிக்கையிலே ரெவின்யூ வில்லேஜ் தோறும் நியாயவிலைக் கட்டைகளை வைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். ஆனால் பல ரெவின்யூ வில்லேஜ்களிலே நியாய விலைக் கட்டையே கிடையாது என்பதை நாவலர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் சொண்டு வரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்று கோதுமை. தற்போது ஒவ்வொரு குடும்பக் கார்டுக்கும் மாதம் ஒன்றுக்கு அதிகப்பட்சமாக ஐந்து கிலோ, இருப்பை அனுரித்து வழங்கப்படுகிறது. நான் நாவலரிடத்தில் கேட்கிறேன். ஐந்து கிலோ ஒரு குடும்ப கார்டுக்குக் கோதுமைத் தருகிறீர்களா? விசாரித்தீர்களா? அதிகாரிகள் எழுதிக் கொடுப்பதை அப்படியே இந்த அறிக்கையில் வைத்திருக்கிறீர்கள். எங்கேயாவது திடீரென்று — இரவு சோதனை அல்ல, பசுவில் சோதனை நடத்தவேண்டாமா? நான் நாவலரைப் பணிவின்புடன் கேட்கிறேன், வேறு எங்கும் வேண்டாம். என்னுடைய குடும்பக் கார்டு கோஷன் பிளாக், அரசாங்க எஸ்டேட்டிலே உள்ளது. என்னுடைய குடும்பக் கார்டை நான் நாவலரிடத்திலே கொடுக்கிறேன். எங்கள் வீட்டுக்குப் பக்கத்திலே கோஷன் பிளாக்கிலே விமன்ஸ்கன்குமர் கொசைட்டி இருக்கிறது. அங்கேதான் நாங்கள் சரக்குகளை வாங்குகிறோம். ஒரு ஐந்து கிலோ என்னுடைய கார்டிலே மட்டும் வாங்கிக் கொடுத்தால் போதும். வேறு எங்கும் பேர்சுவேண்டாம். கிராமங்களிலே வேண்டாம். சென்னையில் அரசாங்க எஸ்டேட்டிலே உள்ள விமன்ஸ்கன்குமர் கொசைட்டியிலேயே ஒரு ஐந்து கிலோ கோதுமை வாங்கிக் கொடுத்துவிடுங்கள், நான் உங்களைப் பாராட்டுகிறேன். ஏன் கோதுமையே கிடையாது. சென்னையிலே இதயம்போர் அரசாங்கத் தோட்டத்திலே உள்ள கொசைட்டியிலேயே துமை கிடைக்காத

[திரு. துரைமுருகன்]

[1981 ஆகஸ்ட் 26]

போது, எங்கேயோ குக்கிராமத்திலே உள்ள நியாய விலைக் கடைகளிலே கோதுமைக் கிடைக்கும் என்றா எதிர்பார்க்கிறீர்கள்? அறிக்கை இருக்கிறது தேனாக; நீங்களே அடிக்கடி சொல்வீர்கள், 'சீனி சர்க்கரை சித்தப்பா, சீட்டில் எழுதிச் சுவைத்துப் பாரப்பா' என்று. அதைப்போல இந்த வெள்ளை அறிக்கையை தற்போது படிக்கின்றவர்கள், குடும்பக் கார்டு ஒன்றுக்கு ஐந்து கிலோ அரிசி தருவோம் என்று பெருமை பேசுகிறீர்களே தவிர, வேறு எதுவும் கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோன்று இன்னொன்று, சர்க்கரை; அந்தச் சர்க்கரை சாதாரணமாக லாஸ்ட் கிரேடு, அதாவது திங்களுக்கு 499 ரூபாய் வாங்குகின்றவர்களுக்கு குடும்ப அட்டைக்கு ஒரு கிலோ கொடுக்கிறோம். ஆனால் எந்த நியாய விலைக் கடைகளிலே தருகிறார்கள்? கிடையாது. நியாயவிலைக் கடைகளில் 80 சதவிகிதம் தான் சர்க்கரை கொடுக்கிறார்கள். 100 கார்டு இருந்தால் 80 பேர்களுக்குத்தான் கிடைக்கும். 20 பேர்கள் வந்தால் ஒருவனுக்குக்கூட இல்லை. ஆனால் அந்த 20 பேர்களுக்கு மட்டும் இல்லாமல், 40 பேர்களுக்கு கொடுப்பதில்லை. அங்கே வேலை செய்கின்ற சேல்ஸ்மேன் அதை கொண்டுபோய் விற்று விடுகிறான். அவனுக்கு நீங்கள் 100 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கிறீர்கள். சாதாரண குமாஸ்தாக்கு தனியார் கடையிலே வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு அடிப்படை சம்பளம் 150 ரூபாய் இருக்கவேண்டும் என்று நீங்கள் சொல்லுகிறீர்கள். ஆனால் இந்த நியாயவிலைக் கடைகளில் வேலை செய்யும் சேல்ஸ்மேனுக்கு — அவன் எஸ். எஸ். எல். சி. பாஸ் செய்தவன் — அவனுக்கு என்ன சம்பளம் என்றால் 100 ரூபாய்தான். அவனுடைய சம்பளத்தை 150 ரூபாயாக ஆக்கவேண்டாமா? அதுமட்டுமல்ல இன்னொரு விஷயம். அவன் சேல்ஸ்மேனாக சேர்ந்தவுடன் அவனுடைய பெயரை எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சிலே எடுத்துவிடுகிறார்கள். அவனுக்கு வேலை கிடைத்துவிட்டது என்று சொல்லி. ஆகையினாலே அவன் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேன்ஜ் மூலமாக வேறு வேலைக்குப் போக முடியாது. இங்கேயும் 150 ரூபாய் கிடைக்காது. 100 ரூபாய் தான். ஆகவே அவர்கள் இந்த 20 பேர்களுக்குச் சர்க்கரை இல்லை என்று சொல்லி அதைப்போல 40 பேர்களுக்கு இல்லை என்று சொல்லி அந்த சர்க்கரையைக் கொண்டுபோய் விற்றுவிடுகிறார்கள். நியாய விலைக் கடைகளில் இந்த சர்க்கரையின் விலை என்ன தெரியுமா? கிலோ ரூ. 3.50.

[முற்பகல் 11-30]

அது வெளி மார்க்கெட்டிலே 6, 7 ரூபாய்ச்சு விற்கப்படுகிறது. பிளாக் மார்க்கெட்டிலே 8 ரூபாய்ச்சு விற்கிறான். ஆக சர்க்கரைக்கு மூன்று விலைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் நீங்கள் என்ன சொன்னீர்கள், நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் — எங்கள் ஆட்சியில் வெளிமார்க்கெட்டில் கிலோ 3.50 -க்கு விற்கிற சர்க்கரை இன்று 6.50-க்கு விற்கிறது, எங்கள் ஆட்சியில் நல்லெண்ணெய் 9.50-க்கு

1981 ஆகஸ்ட் 26]

[திரு. துரைமுருகன்]

ஒரு கிலோ விற்கப்பட்டது. ஆனால் இன்று ஒரு கிலோ நல்லெண்ணெய் ரூ.10, 15-க்கு விற்கப்படுகிறது. இது நியாயம் தானா? என்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தேர்தல் நேரத்தில் ரேடியோவிலே பேசினார்கள்.

ஆனால் இன்றைக்கு வெளிமார்க்கெட்டிலே 6 ரூபாய்க்கு விற்கிறதே சர்க்கரை என்று அன்று கூக்குரல் விடுத்தார் முதலமைச்சர். அவருடைய ஆட்சி தான் நாட்டிலே நடைபெறுகிறது. இன்று வெளி மார்க்கெட்டிலே 7 ரூபாய்க்கு விற்கிறதே, அதற்கு நீங்கள் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள் என்ன? சிந்தித்த சிந்தனை என்ன? செயல் திறன் என்ன? ஆற்றிய பணி என்ன? ஆனால் எதுவுமே இல்லாமல் ஒரு அறிக்கையை — யாரோ எழுதிக் கொடுத்தார்கள் — அவர் எழுது, இவர் படிக்க, நாங்கள் கேட்க, பேச, — நியாயம் உண்டா? இல்லை. குடும்ப கார்டில் 20 பெர் சென்ட் சர்க்கரை என்பது சென்ட் பெர்சென்ட் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலைமையை அரசாங்கம் எடுக்குமா? டி. எஸ். ஓ. விடம் கேட்டேன், அவர் என்ன சொன்னார், யார் யாருக்குக் கொடுக்கவில்லையோ, அவர்கள் பெயர்களை எழுதிக் கொடுங்கள் என்று. ஐந்து தடவை எழுதிக் கொடுத்தாயிற்று. இதுவரையில் திருப்பி 20 பெர்சென்ட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா, கிடையாது. எனவே சர்க்கரை தருகிறோம் என்பது கூட ஒரு கவைக்கு உதவாத பாட்டு என்பதை நான் நாவலர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல பாம் ஆயில், எல்லோருக்கும் ஒரு கிலோ வீதம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பாம் ஆயில் கிடைப்பதே கிடையாது. மெட்ராஸ் போன்ற இடங்களில் கொடுக்கப்படுகிறது. கொடுத்த பாம் ஆயிலை கொண்டு போய் சேர்த்திருக்கிறார்களா? அருமை நண்பர் பாலன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவருடைய தொகுதியிலே பாம் ஆயில் கிட்டத்தட்ட 3 பேரல்களை தூக்கிக் கொண்டு போய்விட்டான். பொதுமக்கள் பார்த்துக் கொண்டு இருந்து, எங்களுக்குக் கிடைப்பதைத் தூக்கிக் கொண்டு போகிறாயே என்று பிடித்து போலீசிடம் கெண்டு போய் நிறுத்தி வைத்தார்கள். நடவடிக்கை இல்லை, அந்த பாம் ஆயில் திரும்ப வந்து ஜனங்களுக்கு விநியோகிக்கப்பட்டதா, இல்லை. ஏன் கிராமத்தில் மட்டும் பாம் ஆயில் கிடையாது. கிராமத்திலே இருக்கிறவர்களின் ஓட்டை அதிகமாக நம்பி தானே வந்திருக்கிறீர்கள். பாம் ஆயில் வாங்கி அவர்கள் சாப்பிடக் கூடாதா? ஆகவே பாமோலின் கிடைப்பதில்லை, மைதா கிடைப்பதில்லை, எதுவுமே கிடைப்பதில்லை. ஆக என்ன கிடைக்கிறது; ஒன்றே ஒன்று அரிசி. நியாய விலைக் கடையிலே இன்றியமை யாப் பொருள் என்றால் அரிசியோ, சர்க்கரையோ தானா? சர்க்கரை வருவது இல்லை. அரிசியைப் பற்றி என்ன சொல் கிறீர்கள். எங்களுடைய கடையில் சாதாரண ரகம் 1 ரூபாய் 75 காசுக்கு கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். நாவலர் அவர் களுக்குச் சொல்கிறேன். இதே அரிசியைத் தான் 'புட்பார் ஓர்க்'-க்கு தருகிறார்கள். எங்கள் கலெக்டர் மீட்டிங்லே கூட சொன்னேன். இதைச் சாப்பிட்டு அவன் மறுநாள் மண் வெட்ட

[திரு. துரை முருகன்]

[1981 ஆகஸ்ட் 26]

வேண்டுமா என்று கேட்டேன். ஆமாம் என்று சொன்னார். இதை சாப்பிட்டானானால் மறுநாள் இன்னொருத்தன் அவனுக்கு மண் வெட்ட வண்டும், அப்படிப்பட்ட அரிசி. அது என்ன அப்படிப்பட்ட அரிசி, நம்முடைய நாவலர் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன் எத்தனை கலர்கள் இருக்கிறது இந்த அரிசியிலே என்பதை முகர்ந்து பார்க்கிறேன். மூன்று நாட்களுக்கு உங்களுக்கு தூக்கமே வராது. ராணிப்பேட்டையில் இருக்கிற தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலையிலிருந்து வருகிற தண்ணீர் என்ன வாசனை வருகிறதோ அதை எட்டு கூட்டினால் வருகிற வாசனை.

இந்த அரிசி தான் இத்தனை கலரிலே 1.75-க்கு கொடுக்கப் படுகிறது. இது சாப்பிடக் கூடிய அரிசியா? ஆனால், 1.75-க்கு நாங்கள் அல்லவா கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இந்த அளவிற்கு இருக்கிற அரிசியை நாவலர் அவர்களிடம் கொடுங்கள். (அரிசி நாவலர் அவர்களிடம் கொடுக்கப்பட்டது). காக்கைக்குப் போட்டால் கூட சாப்பிடாதே மனுஷன் சாப்பிடுகிறானே, உங்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். இது நியாயம் தானா?

கலெக்டர் மீட்டிங்கிலே சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே இந்த அரிசி, சர்க்கரையைத் தவிர வேறு எதுவும் நியாய விலை கடையில் கிடையாது. அரிசியும், சர்க்கரையும் வாங்கி வைத்துக் கொண்டு என்ன பண்ணுவது சர்க்கரைப் பொங்கல் பண்ணுவதா உங்களுடைய பாணியிலேயே கேட்கிறேன். புளி விற்கப்படுகிறதா - இல்லை; தனியா விற்கப்படுகிறதா - இல்லை; கோதுமை உண்டா - இல்லை; அப்போது என்ன உண்டு சர்க்கரை உண்டு; அரிசி உண்டு; என்ன செய்ய - சர்க்கரை பொங்கல் வைக்க. நாங்கள் இன்றியமையாப் பொருள்கள் எல்லாம் கொடுக்கிறோம். துவரம் பருப்பில்லை - சரம்பார் உண்டா ஆனால் நியாய விலைக் கடை. ஆகவே நாவலர் அவர்கள் கணக்குப்படி பார்த்தால் இன்றியமையாப் பொருள் சர்க்கரை - அதுவும் கிடைப்பதில்லை; அரிசியோ துர்நாற்றம். ஆகவே நியாய விலைக் கடை என்பதே இன்றைக்கு அநியாய விலைக்கடை என்று சொல்ல மாட்டேன். அது செயல்படுவது ஊருக்கும், உலகத் திற்கும் விளம்பரத்திற்கும் மாட்டப்பட்ட போர்டு பலகை என்பதைத் தவிர வேறு என்ன? இதிலே மத்திய சர்க்கார் மானியம் கொடுத்துக் கூட நியாயவிலைக் கடை இப்படி இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரிலிருந்து முதலாம் ஆண்டு 3,000 ரூபாய் கொடுத்தார்கள்; இரண்டாம் ஆண்டு 2,000 ரூபாய் கொடுத்தார்கள்; மூன்றாம் ஆண்டு 1,000 ரூபாய் கொடுத்தார்கள். அதற்குமேல் தமிழக சர்க்கார் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் 4-ஆம் ஆண்டு இன்றுவரையில் நியாயவிலைக் கடைகளுக்கு வாடகை கட்டமுடியவில்லை. காரணம் இந்தச் சர்க்கார்பணம் கைாடுக்கவில்லை. “அண்டை வீட்டு நெய்யே, என் பெண்டாட்டி கெயே” என்று சொல்லுவார்களே, அதைப்போல மத்திய

1981 ஆகஸ்ட் 26]

[திரு. துரைமுருகன்]

சர்க்கார் கொடுத்த பணத்தை அப்படியே வாங்கிக் கொடுத்து விட்டு, இந்த சர்க்கார் எதுவும் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் நியாயவிலக் கடை நடத்துகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மத்திய அரசு கொடுத்த பணத்திற்கு ஒரு நன்றி கூட சொல்லவில்லை.

விலைவாசி வீஷம்போல் ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. அதைத் தடுக்க இந்த சர்க்காரிடம் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இல்லை. கிராமங்களில் ரவை கொடுக்கிறோம், மைதா கொடுக்கிறோம் என்பது ஒரு அரசியல் மோசடி என்று நான் பகிரங்கமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனவே நாவலர் போன்ற ஒரு மூத்த அரசியல்வாது இப்படிப்பட்ட ஒரு தவறான அறிக்கையை வைத்தது தவறானது என்பது சிறியோனாகிய அன்னுடைய தாழ்மையான எண்ணம். எனென்றால் இது முற்றிலும் உண்மைக்கு மாறாது. துளி கூட இதிலே உண்மை கிடையாது. எனவே, இந்த சர்க்காரிடம் விலையைக் கட்டுப்படுத்த திட்டம் இல்லை; செயல்திறன் இல்லை; ஆக்கப் பூர்வமான பணி இல்லை அதிகாரிகளிடம் கவந்துபேசி நடவடிக்கை எடுக்கும் தெம்பு இல்லை; திராணி இல்லை; வக்கு இல்லை; வகை இல்லை; இந்த அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருப்பது உண்மை இல்லை என்று கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் தமிழகத்தினுடைய உணவு நிலைமையைப் பற்றி இந்த மாமன்றத்திற்கு அறிவிக்கின்ற வகையில் இந்த மாமன்றத்திற்கு சமர்ப்பித்திருக்கின்ற வெள்ளை அறிக்கைமீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறும்போது, விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற அதிகாரம் ஒட்டுமொத்தமாக மத்திய அரசுக்குத்தான் உண்டு என்ற தகவலிலே மாற்றுக்கருத்து இருக்க முடியாது; மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் கூறுவதில் நியாயம் இல்லை என்பதை முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசுதான் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்ற கருத்தை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களே கூறியதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம் முழுவதும் மத்திய அரசிடம் இருந்தாலும் கூட இருக்கிற அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டு, உற்பத்தியில் 20 இலட்சம் டன் நெல் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருந்தாலும் இந்த அளவுக்கு உணவு நிலைமையில் செயல்பட்டிருக்கிற இந்த அரசை நான் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் மத்திய அரசிடம்தான் அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்தும் முழு பொறுப்பும் இருக்கிறது என்பதற்கு மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதை உதாரணமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏதோ, மாண்புமிகு உறுப்பினர்

[திரு. வேடசந்தூர் வி.பி. பாலசுப்பிரமணியம்]]1981 ஆகஸ்ட் 26 அவர்கள் பேசும் போது இந்த அரசிடம் திட்டம் இல்லை; வக்கு இல்லை, வகை இல்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு கலைஞர் அவர்கள் 1975-76 ஆம் ஆண்டில் நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அது வால்டும் 67' பக்கம் 34-ல் வருகிறது.

“அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த அவையில் பன்முறை எடுத்துக் காட்டியது போல, விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடிய அதிகாரங்கள் அனைத்தும் மத்திய அரசிடம் குவிந்திருக்க விலை உயர்வுகளின் காரணமாக எழும் குமுறல்களுக்குப் பெற்றுப்பேற்க வேண்டிய நிலை பெரும்பாலும் மாநில அரசுகளுக்கே ஏற்பட்டுவிடுகிறது” என்று கலைஞர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உணவுப் பொருட்களைப் பொறுத்த வரையில் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை என்று ஆகஸ்ட் திங்கள் 15-ம் நாள் பாரதப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் தன்னுடைய ரேடியோ உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி எல்லாம் இருந்தபோதிலும் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் எதிர்பார்த்தற்கு மாறாக 20 இலட்சம் டன் நெல் உற்பத்தி குறைத்திருக்கிறது என்று சொன்னாலும் கூட டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் வெள்ளை அறிக்கையில் சொல்லவில்லை; பாரதப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பதுக்கல்காரர்கள் உணவுப்பொருட்களை பதுக்கி வைக்கிறார்கள்; அதற்கு எதிர்ப்பு நடவடிக்கையாகத்தான் அமெரிக்காவிலிருந்து கோதுமையை இறக்குமதி செய்கிறேன் என்று அவர்கள் சொல்லியிருப்பது இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. 16-8-1981

“We have a good harvest at the moment, she said, and then went on the pose the question as to why there should be food imports

This had been done to counteract the moves of those who were planning to hoard stocks to jack up the prices”. இந்த நிலையில், பற்றாக்குறை இருக்கிற சூழ்நிலையில் கூட அரிசி போன்ற அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலையை இந்த அரசு கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறது என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் போன்றவர்கள் ஒரு புள்ளிவிவரத்தின் அடிப்படையில் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979-80 ஆம் ஆண்டில் தமிழகத்தில் நெல் உற்பத்தி 60 இலட்சம் டன் என்று சொன்னார்கள், ஆனால் மழை பொய்த்து விட்ட காரணத்தாலும் வேறு பல்வேறு பருவநிலை காரணத்தாலும் 20 இலட்சம் டன் நெல் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டு, 40 இலட்சம் டன் நெல் மட்டுமே உற்பத்தியாகி இருக்கிறது என்பது இந்த வெள்ளை அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

[முற்பகல் 11.40]

தாராளமாக அரிசி கிடைக்கின்றது என்ற விவரம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. நான் இங்கே ஒரு கருத்தை முன் வைக்க விரும்புகிறேன். 1979-80 ஆம் ஆண்டு நெல் உற்பத்தி 20

1981 ஆகஸ்டு] 26 [திரு. வேடசந்தூர் வி. பி.பாலசுப்பிரமணியன்]

இலட்சம் டன்கள் குறைந்துவிட்டன. 40 இலட்சம் டன்கள்தான் உற்பத்தி ஆகி இருக்கின்ற சூழ்நிலை. ஆனால் 1974-75-லே தமிழகத்திலே திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் ஆட்சியிலே இருந்தபோது இந்த மாநிலத்திலே உற்பத்தி செய்யப்பட்ட நெல் 41.66 இலட்சம் டன்கள். ஆனால் அப்போது மாநிலத்தில் நிலவிய அரிசி விலை என்ன? ஆனால் இப்போது 60 லட்சம் டன் விவசாய வேண்டிய நிலையில் பருவமழை தவறியதன் காரணத்தால் 20 லட்சம் டன் குறைந்து 40 லட்சம் டன் மட்டுமே உற்பத்தி ஆகி இருக்கின்றது. இந்த நிலையிலும் இங்கே அரிசித் தட்டுப்பாடு இல்லை என்பதோடு 74-75-லே விற்ற விலையைவிட மலர் விலை குறைவாகத்தான் இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே செயற்கை முறையிலே விலைவாசிகள் ஏறிவிடக்கூடாது என்பதிலே இந்த அரசு எவ்வளவு கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து வருகின்றது என்பதற்கு இதுவே சான்று என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விலைவாசி உயர்வு என்று சொல்கிறபோது மூன்று பிரச்சினைகள் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும்- ஒன்று மாநிலத்திலே கொள்முதல் விலை சரியான அளவுக்கு கொடுக்கப்படவேண்டும். இன்னொன்று மாநிலத்தின் நியாய விலைக் கடைகள் சரியாகப் பராமரிக்கப்படவேண்டும். மாநில அரசின் ஸ்டாக் சரியாக இருக்கவேண்டும். மாநிலத்திலே கொள்முதல் செய்கின்ற போது விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய விலையினைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதிலே இந்த அரசு எவ்வளவு ஆர்வம் காட்டினாலும் எவ்வளவு பெரிய இடையூறுகளை மத்திய அரசு செய்து கொண்டிருக்கின்றது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். ராஜ்ய சபையிலே இதுபற்றிய கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மோகனசுந்தரமும், திரு. ராமமூர்த்தியும், திரு. கல்யாணசுந்தரமும் கொண்டுவந்தபோது மைய அரசு என்ன சொல்லி இருக்கின்றது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். மத்திய அமைச்சர் ராவ் வீரேந்திர சிங் 'You don't know how to cultivate paddy' என்று சொல்லி இருக்கிறார்.

ஆகவே விலையைக் கொடுங்கள் என்று சொல்கின்றபோது அதைக் கொடுக்க மறுக்கின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் 1981-ஆம் ஆண்டு ரிசர்வ் வங்கியின் புல்லட்டின்படி தமிழகத்திலே உள்ள விலைவாசிப் புள்ளியினைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பெரிய நகரங்கள் என்ற வகையிலே நகர் வாரியாகப் பார்த்தால் அந்த வகையிலே ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் தமிழகத்தினுடைய விலைவாசிப் புள்ளி விவரம் என்ன என்பது அதிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. தமிழகத்திலே 20 இலட்சம் டன் நெல் உற்பத்தி குறைந்து இருக்கின்ற சூழ்நிலையிலும் தமிழகத்திலே விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் ஆலைத் தொழிலாளர்கள் வாங்குகின்ற ஊதியத்தின் அடிப்படையிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விலைவாசிப் புள்ளியினை கவனிக்கவேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால் கட்சி மாச்சரியங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு பார்த்தால்

[திரு. வேட்சந்தூர் வி.பி. பாலசுப்பிரமணியன் [1981 ஆகஸ்டு 26]

இந்த அரசு உணவுத் துறையிலே எடுத்திருக்கின்ற நடவடிக்கைகளைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அகில இந்திய ரீதியிலே 1981 ஆம் ஆண்டு ரிசர்வ் வங்கி அளித்திருக்கின்ற புல்லட்டின் டேபிள் நம்பர் 27-ன்படி ஆலப்புழையிலே 433, பெங்களூரிலே 468, டெல்லியிலே 434, குவாலியரிலே 443, ஹதராபாத்திலே 428, நாக்பூரிலே 421, சோலப்பூரிலே 440, சென்னையிலே 409, 1980 ஆம் ஆண்டிற்கும் 1981 ஆம் ஆண்டிற்கும் இடையிலே உள்ள வேறுபாட்டைப் பார்த்தால் தமிழகம் கேரளாவிற்கு அடுத்த நிலையிலே இருக்கின்றது. 1980 ஆம் ஆண்டு தமிழகத்திலே உள்ள புள்ளி 362, ஆனால் 1981-ஆம் ஆண்டு உள்ள புள்ளி 409. வித்தியாசம் 647 புள்ளிதான். ஆனால் பெங்களூரிலே இந்த வித்தியாசம் 82 புள்ளி. ஹதராபாத்திலே இது 53, நாக்பூரிலே 58, குவாலியரிலே 60.

அதேபோன்று 1978-79, 1979-80 ஆம் ஆண்டுகளிலே கேரளம் முதலிடம், அதற்கடுத்த இடத்தைப் பெறுவது தமிழகம்தான். தமிழகத்திலே ஏற்பட்ட பெரிய வீழ்ச்சிக்குப் பிறகும், விளைச்சல் பாதிப்பிற்குப் பிறகும் விலைவாசிப் புள்ளியிலே இந்த 1980-81 ஆம் ஆண்டிலே கேரளம் முதல் இடம், மேற்கு வங்கம் இரண்டாவது இடம், தமிழகம் மூன்றாவது இடம். ஆகவே தமிழகத்திலே விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்ட நிலையிலும் விலைவாசி கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் தமிழகத்திலே விலைவாசி கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை இந்த அரசு அதன்மீது சரியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவில்லை என்று சொல்கின்றவர்கள் ராஜ்யசபையிலே திரு. மோகனரங்கமும், திரு. ராமமூர்த்தியும், திருகல்யாணசுந்தரமும் விவசாயிகளுக்குப்போதிய விலை கொடுக்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் கொண்டு வந்தபோது மௌனமாக இருந்தார்கள். திரு. கல்யாணசுந்தரம் பேசி இருக்கிறார். திரு. ராமமூர்த்தி பேசி இருக்கிறார். திரு. மோகனரங்கமும் பேசி இருக்கிறார். ஹிண்டு பத்திரிகையில் வந்துருக்கின்றது, மற்ற பத்திரிகையிலே வந்ததா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை, தெரிந்தால் சொல்கிறேன். இதிலே மைய அமைச்சர் அவர்கள் அபிப்பிராயம் சொல்லும் போது உங்களுக்கு விவசாயம் செய்யத் தெரியவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். வடநாட்டிலே மிக விரைவாக நல்ல முறையில் செய்கிறார்கள் என்றும் சொல்கிறார். இந்த அடிப்படையில் நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய கருத்து, மாநில அரசு மைய அரசிடம் விவசாயிகளுக்காகக் குரல் கொடுக்க வேண்டும், என்கிற கருத்துத்தான். விலைவாசியை மாநில அரசு சரியாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னால், மூன்று விதமான பிரச்சனைகள் சரியாக இருக்க வேண்டும்.

முதலாவதாக, மாநிலத்திலே கொள்முதல் செய்கிறபோது விவசாயிகளுக்கு உரிய விலை கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். இதிலே மைய அரசு நிர்ணயித்து இருக்கிற அக்ரிகல்சுரல் பிரைஸ் கமிஷன் சொல்லியிருப்பதைவிட கூடுதல் விலையையே நாம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தாலும்கூட, ரூ. 140 கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த மாநிலத்தினுடைய முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மத்திய அரசுக்கு தெரிவித்திருந்தாலும்கூட,

1981 ஆகஸ்டு 26] [திரு. வேடச்சந்தூர் வி.பி.பாலசுப்பிரமணியம்]

மைய அரசு அதற்கு இணங்க மறுக்கிறது. அதே சமயத்தில் மைய அரசு கோதுமைக்கு உதவித் தொகை என்று கிட்டத் தட்ட 600 கோடி ரூபாய்க்குமேல் கொடுத்திருக்கிறது. இதற்கு அனைவரும் குரல் கொடுக்கத் தயாரா இல்லையா என்றுதான் கேட்கவிரும்புகிறேன்?

அதேபோல மத்திய அமைச்சர் “அதைப்பற்றி பேசுகிறபோது, அதற்குமேல் விலை கொடுப்பதைப் பற்றி யோசிக்கலாம். இப்போது கிடையாது. பஞ்சாபிலே இருக்கிற விவசாயிகள் திறமையாக விவசாயம் செய்கிறார்கள்—நெல்லைப் பொறுத்த மட்டில். தமிழகத்தில் இருக்கிற விவசாயிகள் நெல்லை எப்படி பயிரிடுவது என்று தெரியாமல் இருக்கிறார்கள்” என்று சொல்கிறார்களே தவிர, இந்த மாநிலத்திலே இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு ஒரு நிபாரணமும் கொடுக்க முன் வரவில்லை.

உரவிலை எல்லாம் ஒரேயடியாக உயர்ந்திருக்கிறதே, அதற்குக் குரல் கொடுக்க வேண்டாமா? பெட்ரோலியம் பொருள்களின் விலைகள் எல்லாம் உயர்ந்திருக்கிறதே அதற்குக் குரல் கொடுக்க வேண்டாமா என்பதை தயவுசெய்து, இந்த மன்றத்திலே உள்ள உறுப்பினர்கள் எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே, விவசாய விளை பொருள்கள், அதுவும் குறிப்பாக உணவுப் பண்டங்களின் விலைகள் கூடாமல் இருப்பதற்கு அவைகளுடைய உற்பத்தி செலவு குறைய வேண்டும். இதிலே மாற்றுக் கருத்து இருக்க முடியாது. அதே போல புரோக்கியூர்மென்ட் பிரைஸ் கூடுதலாக இருக்கவேண்டும். ஆனால் உற்பத்திச் செலவு கூடுகிற வகையில், எப்பொழுதும் வரலாறு காணாத வகையிலே இரசாயன உரங்களின் விலை கூடியிருக்கிறது. 33.7 சதவீதம் இரசாயன உரத்தின் விலை கூடியிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் இரசாயன உரத்தை உபயோகிப்பவர்களின் எண்ணிக்கை 25 சதவீதம் மொத்தத்திலே இந்த நாட்டிலே கூடியிருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில் உரத்திற்கென்று ஏதாவது மாநில சர்க்கார்களுக்கு மானியம் அளித்தால் நலமாக இருக்கும். அளித்தார்களா என்றால் இல்லையே.

நேற்று முன் தினம் கூட மாண்புமிகு விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறபோது, எந்தவித மானியமும் மைய அரசிடமிருந்து மாநில சர்க்காருக்கு, அல்லது தமிழக விவசாயிகளுக்கு வரவில்லை, எதையும் கொடுப்பதற்கு அவர்கள் முன் வரவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். இதற்கு நாம் குரல் கொடுத்தேயாக வேண்டும் இல்லையா?

ஈஸ்டர்ன் எக்கானமிஸ்ட் டைம்ஸ் மார்ச்-20 1981ஆம் தேதியிட்ட இதழில் மைய அரசு 466 கோடி ரூபாயை உரத்திற்கென விவசாயிகளுக்கு மானியமாகக் கொடுப்பதாகத் தகவல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இங்கே நேற்றுகூட பதில் அளிக்கப்பட்டது. ஒரு பைசா கூட மானியமாக அளிக்கப்படவில்லை என்று. இந்த மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையை ஏன் அவர்கள் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்? 466 கோடி ரூபாயை

[திரு. வேட்ச்சந்தூர் வி.பி.பாலசுப்பிரமணியம்] [1981 ஆகஸ்டு 26]

இந்தியத் துணைக் கண்ட அளவிலே உரத்திற்கு என மானியமாக மைய அரசு கொடுக்கயிருக்கிறபோது, தமிழகத்தில் பாடுபடுகிற விவசாயிகளுக்கு மட்டும் எதுவும் இல்லை என்ற கருத்து இருக்குமேயானால் நாம் குரல் கொடுத்துத்தானே ஆகவேண்டும். அப்படிச் குரல் கொடுப்பதை விட்டு இங்கே குறை கண்டு பேசுவதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது?

டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய வாசகத்தின்படியே விலைவாசியைக் குறைக்கிற பொறுப்பு மத்திய அரசினுடைய பொறுப்பு என்கிற கருத்தினையும் மறந்து, விலைவாசி உயர்விற்கான காரணங்களை நாம் சொல்லவேண்டும். இந்த அரசு சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்பதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது. 466 கோடி ரூபாயை மத்திய அரசு உரத்திற்காக மானியமாகக் கொடுக்கிறபோது, இந்த மாநிலத்திற்கு மட்டும் மானிய உதவி ஏன் இல்லை.

‘During the year 1980-81, subsidy on account of fertiliser was around Rs. 466 crores. The price of urea was raised from Rs. 1450 per tonne to Rs. 2,000/- per tonne, a price level which prevailed in 1974-75.’

என்று ஈஸ்டர்ன் எக்ஸாமின்ஸ்ட் டைம்ஸிலேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 100 சதவீதம் உரத்திற்கு விலை ஏற்றப் பட்டிருக்கிறது. நாம் இந்த நேரத்தில் விலைவாசிகளைக் குறைக்க முன் வந்திருக்கிறோம். முதல் காரணமாக விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கும் கொள்முதல் விலை கூட்டப்படவேண்டும். அதிலே மாற்றுக் கருத்தும் இல்லை. இந்த மாநில சர்க்காரும் குரல் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆனால் மைய அரசு செவி சாய்க்கவில்லை. 660 கோடி ரூபாயை மைய அரசு மானியமாக உரத்திற்குக் கொடுப்பதில் நம் மாநிலத்திற்கு எதுவுமே இல்லை. அதைப்பற்றிய தகவலே இல்லை. அதைப்பற்றி மைய அமைச்சர் ஒருவர் பேசும்போது கூட, வட மாநிலங்களில் அவர்கள் நெல்லை அதிகமாக விளைவிக்கிறார்கள், தமிழக விவசாயிகளுக்கு நெல் பயிரிடத் தெரியவில்லை என்று சொல்கிறபோது கூட, 75 சதவீதம் ப்ரொக்கியூர்மெண்ட் செய்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, வட மாநிலங்கள் எவ்வளவு அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிறது நம் மாநிலத்தை விட என்பதைச் சொல்லவில்லை. இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், உர விலை ஏற்றத்திற்கு மானியம் வேண்டும், உற்பத்திச் செலவு குறைக்கப்படவேண்டும். அதற்கு மாநில அரசினுடைய கட்டுப்பாட்டில் என்ன என்ன செய்ய முடியுமோ, அத்தனையும் செய்ய வேண்டும். ஆனால் 33.7 சதவீதம் யூரியாவின் விலையை ஒரே ஆண்டில் உயர்த்தியிருக்கிற போது, மாநில சர்க்கார் விலைவாசியைக் குறைக்கத் தவறி விட்டது என்று சொல்வது நியாயமா? தர்மமா? என்பதை மன்ற உறுப்பினர்கள் எண்ணிப் பார்ப்பதோடு, எந்தக் கட்சி பேதமும் இன்றி அனைவரும் சேர்ந்து நம் மாநிலத்தின் சார்பாகக் குரல் கொடுக்க வேண்டும், அப்படிச் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம் என்று சுட்டிக் காட்டுகிறேன்.

1981 ஆகஸ்டு 26]

(முற்பகல் 11.50)

திரு. அ. ரகுமன்கான் : பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன். மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் அவர்கள் விலைவாசியேற்றத்திற்குக் காரணம், மாநில அரசுக்கு முழுமையாக விலைவாசியைக் கட்டுப் படுத்துகிற அதிகாரம் இல்லை என்பதற்கான விளக்கங்களை இங்கே பேசிக் கொண்டே போகிறார்கள். ஆனால் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் அவர்களிடம் நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது, தேர்தல் நேரத்தில் டெலிவிஷனிலும் ரேடியோவிலும் விலை வாசிகள் ஏறியிருப்பதற்குக் காரணம் மத்திய அரசுதான், எங்கள் கட்சி பொறுப்புக்கு வந்தால் நிச்சயமாக விலைவாசிகளைக் குறைப்போம், எங்கள் கட்சியை உட்கார வைக்காததால் விலை வாசிகள் ஏறியிருக்கின்றன, எங்கள் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தால் நிச்சயமாக விலைவாசிகளை இறக்குவோம் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் அந்த நேரத்தில் பேசிய பேச்சு மக்களை ஏமாற்றுகிற பேச்சா; இப்போது பேசுகிற பேச்சுக்கும் அதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறதே, இதற்கு விளக்கம் தருவார்களா உறுப்பினர் அவர்கள்.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பலசுப்பிரமணியன் : அதற்காகத் தான் நான் தெளிவான புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுத்தேன். 1974-75-ல் மாநிலத்தில் 41.66 இலட்சம் டன் நெல் இருக்கிற போது நெல்லின் விலை எவ்வளவு என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். செயற்கைப் பஞ்சங்களை இந்த அரசு உற்பத்தி செய்து விலைவாசிகளை அதிகமாக்கச் செய்யாது என்பதை திரு. ரகுமன்கான் அவர்களுக்கு இந்தப் புள்ளிவிவரத் தின் அடிப்படையில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1974-75-ல் 41.66 இலட்சம் டன் நெல் உற்பத்தியிருக்கும்போது விலை என்ன என்பதை உங்கள் மனசாட்சிப்படி எண்ணிப் பாருங்கள். வாதத்திற்காகக் கூட அல்ல. இன்று 60 இலட்சம் டன் உற்பத்தியாக வேண்டிய இந்த மாநிலத்தில் 40 இலட்சம் டன் உற்பத்தியாகியும் கூட இந்த நிலையில் இந்த அரசு வைத் திருக்கிறது என்று சொல்லும்போது எந்தச் சூழ்நிலையிலும் இந்த அரசு செயற்கைப் பஞ்சங்களை உருவாக்கி விலைவாசியை உயர்த்தி ஏழைகளை வதைக்காது என்கிற வாக்குறுதிதான் அந்தப் பேச்சின் அர்த்தமே தவிர மத்திய அரசு பொறுப்பே என்று சொல்லவில்லை. அதை விட கலைஞர் அவர்களே குறிப் பிட்டிருக்கிறார்கள் 1975-76 பட்ஜட் உரையிலே.

அடுத்து, நியாயவிலைக் கடைகளைப் பொறுத்து, ஒருசில இடங்களில் குறைகள் இருந்தாலும் பல்வேறு பகுதிகளில் நியாய விலைக் கடைகள் இருக்கின்றன. இந்த நேரத்தில் டாக்டர் நாவலர் அவர்களுக்குப் பணிவோடு தெரிவிக்கிற ஒரு வேண்டுகோள், நகர்ப்புறங்களில் உள்ள நியாயவிலைக் கடை களின் வேலைநேரம் எப்படி இருந்தாலும் கிராமப்புறங்களில் உள்ள நியாயவிலைக் கடைகளின் வேலை நேரத்தைத் தயவு செய்து உடனடியாக மாற்றியமைக்கவேண்டும் என்ற வேண்டு கோளை வைக்கிறேன். நகர்ப்புறங்களில் காலை எட்டு மணி

[திரு. வேடசந்தூர் வி.பி. பாலசுப்பிரமணியன்] [1981 ஆகஸ்டு 26]

முதல் மாலை ஐந்து மணிவரை நியாய விலைக் கடைகள் செயல்படுகின்றன. கிராமங்களைப் பொறுத்தமட்டில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் காலை எட்டு மணிக்கு வேலைக்குச் சென்றால் மாலை 6 மணி அல்லது இரவு எட்டு மணிக்குத்தான் திரும்பி வருகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த அரசு பல்வேறு சலுகைகள் அளித்திருந்தாலும், ஜினி வாங்குவதாக இருந்தாலும் அல்லது கோதுமை வாங்குவதாக இருந்தாலும் கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் கழனிக்குச் சென்றுவிட்டு திரும்பும்போது நியாய விலைக்கடைகள் முடியிருக்கும் நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவே கிராமப்புறங்களில் உள்ள நியாய விலைக் கடைகளின் வேலை நேரம் காலை 7 முதல் 10 மணி வரை, மாலை 6 முதல் 9 வரை என்று வேலை நேரத்தை மாற்றியமைத்தால் அரசாங்கச் சலுகைகள் அந்த ஏழைகளின் கதவுகளைத் தவறாமல் தட்டும்.

அடுத்து, இன்று குறிப்பாக சிலையிடங்களில் பாமர மக்கள் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். சில சூதாடிகளால் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். ஜினி வாங்க, பாமாயில் வாங்க கார்ட்டு கொடுத்திருந்தாலும் அவர்கள் அப்பாவித்தனத்தைப் பயன்படுத்தி அந்த மக்களிடமிருந்து சில சமூக விரோதிகள் அந்த கார்ட்களை விலைக்கு வாங்கி விடுகிறார்கள். இந்த நிலையைப் போக்க வேண்டும். நியாய விலைக் கடைகளுக்கு வந்து இப்படிப்பட்ட சாமான்களைப் பெறும்போது அந்த கார்டுக்குச் சொந்தக்காரர் வந்து ரசீதில் கையொப்பம் போட்டு வாங்க முடியாது நகர்ப்புறங்களைப் பொறுத்தவரையில், ஆனால் கிராமப்புற மக்கள் அரசு கொடுத்திருக்கும் சலுகைகளைச் சரியாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் சொல்கிறேன். கிராமப்புறங்களில் உள்ள நியாய விலைக் கடைகளில் கார்டு சொந்தக்காரர்கள் வாங்குகிற ரசீதில் கையெழுத்து போடவேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்துகிற ஒரு அறிவிப்பினை அரசாங்கம் அறிவித்தால் நிச்சயமாக இந்த அரசின் திட்டங்கள் மூலம் ஏற்படுகிற பலன்கள் ஏழைகளுக்கு நேரடியாகப் போய்ச் செரும், யாராலும் ஏமாற்றப்படாமல் செல்லும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்று தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல, மேற்கு வங்கத்தில் கூட காஷ் க்ராப்ட்ஸ், பணப்பயிர்கள் பயிரிடுவது கூடியிருக்கிறது கால்ப்போக்கில். 1976-77-ல் சணல் பயிரிடப்பட்டது 4.41 லட்சம் ஹெக்டேரில். 1977-78-ல் மேற்கு வங்கத்தில் பயிரிடப்பட்டது 5.38 லட்சம் ஹெக்டேரில். 1979-80-ல் 6.10 இலட்சம் ஹெக்டேராக மாறுகிறது. இது மேற்கு வங்கத்திற்கு மட்டும் சொந்தமல்ல. ஓட்டுமொத்தமாக இந்த இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் உணவுப் பயிர்களுக்குப் பதிலாக, பணப் பயிர்களை பயிரிடுகின்ற போக்கு காணப்படுகிறது. அவைகள் எல்லாம் தடுக்கப்பட வேண்டும்.

அதேபோல், குத்தகைச் சட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் குத்தகைதாரர்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாக்கக் கூடாது என்று நினைக்கின்ற நிலச்சுவான்தார்கள் சிலர், தங்கள் நிலங்களைக் குத்தகைக்கு விடாமல், தங்கள் நிலங்களிலே

1981 ஆகஸ்ட் 26] [திரு. வேடசந்தார் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

இருந்து குத்தகைதாரர்களை அப்புறம் படுத்திவிட்டு, அந்த நிலங்களை உழாமல், பயிரிடாமல் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலங்களால் உணவு உற்பத்திக்குத் தடங்கல் ஏற்படுகின்றது. எனவே அந்த நிலங்களை அரசே எடுத்துக்கொள்ளும் வகையில் ஒரு சட்டம் இயற்ற வேண்டும். அப்போதுதான் இந்த உணவு உற்பத்திக்கு, உணவுப் பெருக்கத் திற்கு வழி ஏற்படும். அந்த வகையிலே இதற்கு ஒரு சட்டம் இயற்ற வேண்டும்.

அதேபோல், மைய அரசு இப்போது புரகியூர்மென்ட் பாலிசி ஒன்றைப் புதிதாக செய்திருக்கிறார்கள். மாநிலத்தினுடைய உணவு ஸ்டாக் சரியாக இருப்பதற்கு, தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் தனியார்களுக்குக் கடன் கொடுக்கின்ற அளவுக்கு மாநில அரசுக்கு கொடுப்பதில்லை. மாநில சர்க்கார் இந்த புரகியூர்மென்ட் பாலிசியிலே அகில இந்திய அடிப்படையிலே ஒரு முடிவு எடுக்கின்ற வரையில் நிச்சயமாக தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் குறைந்த வட்டிக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், அதற்கு மைய அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றும் சொல்ல வேண்டும். மேலும் தனிப்பட்ட வர்களுக்கு தேசிய வங்கிகள் அதிகமான அளவுக்குக் கடன் கொடுப்பதால் ஒருவகையில் பதுக்கலுக்கும் அது காரணமாக இருக்கிறது. எனவே மாநில அரசுக்கு உணவுப் பண்டங்கள் வாங்குவதற்கு, பண மூடக்கங்கள் ஏற்படாமல் இருக்க தேசிய வங்கிகள் கடன் கொடுக்க வேண்டும். ஆங்காங்கே இருக்கின்ற தனிப்பட்டவர்கள் தேசிய வங்கிகளில் கடன் பெற்று, ஆயிரக் கணக்கான மூட்டைகளை வாங்கி வைப்பதால் இன்னொரு வகையில் பதுக்கல்—உருவாவதற்கும் வழியேற்படுகிறது.

அதேபோல், பெரிய விவசாயிகள் செங்கின்ற பதுக்கலையும் தடை செய்ய வேண்டும். உதாரணமாக ஆயில் ஸ்டீப்மென்ட் குறை இருக்கிறது. எண்ணை வித்துக்களைப் பெரியவிவசாயிகள் ஒரு போகத்திலே விளையக்கூடியதை, அடுத்த போகம் வரை 200 மூட்டைகள், 300 மூட்டைகள் என்று ஸ்டாக் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது விலைவாசி ஏற்றத்திற்கும் காரணமாகிறது. ஆகவே, கன்கரென்ட் லிஸ்டிலே இருக்கின்ற எசென்சியல் காமாடிடீஸ் ஆக்டிலே, அந்தச் சட்டத்தின் கீழ் இந்த ஆயில் ஸ்டீட், எண்ணை வித்துக்களையும் கொண்டு வந்து, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு மேல், ஒரு விவசாயி 100 மூட்டைகளுக்கு மேல் ஸ்டாக் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்ற வகையில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு, இந்த அறிக்கையை வரவேற்று அமைகின்றேன். வணக்கம்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: மாண்புமிகு பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் உணவு நிலைமையும் இன்றியமையாப் பொருட்களின் விலை நிலவரம் பற்றிய வெள்ளை அறிக்கையின் மீது இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தின் பேரில் ஒருசில கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத் தின் முன்னாலே வைக்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1981 ஆகஸ்ட் 26]

இங்கே பேசிய ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர், அவர்களுடைய சாதனைகளை விளக்குவதற்குப் பதிலாக, சாதனைகள் எதுவும் இல்லாத காரணத்தினால் (குறுக்கீடு) சாதனைகள் அதிகம் இல்லாத காரணத்தினால், விலைவாசி உயர்விற்கு முழுக்க முழுக்க மத்திய அரசுதான் காரணம் என்றும், இந்த அரசு அல்ல என்றும் தன்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே எடுத்து வைத்தார்கள். இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ள புள்ளிவிவரத்திலே நியாய விலைக் கடைகள் நிறைய இருக்கின்றன, குடும்பக் கார்டுகள் போதுமான அளவிற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விவரங்களை நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலே போதுமான நியாய விலைக் கடைகள் இல்லை. நியாய விலைக் கடைகள் இருந்தாலும்கூட அங்கே மக்களுக்குத் தேவையான பொருள்கள், போதுமான அளவுக்கு இல்லை என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த வெள்ளை அறிக்கையின் 10-வது பக்கத்திலே ஒரு குறிப்பினைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கோதுமை உற்பத்தி குறைவாக இருப்பதன் காரணமாக, கோதுமையினுடைய விலை வெளிக் சந்தையிலே கிலோ ரூ 2-40 என்கிற அளவிலே விற்கப்படுகின்றது என்ற விவரத்தை இங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த விவரத்தை நான் மறுக்க விரும்புகிறேன். ஏனென்று சொன்னால், நமக்குக் கிடைத்த தகவலின்படியும், பத்திரிகைச் செய்திகளின்படியும் நாட்டிலே இன்றைக்கே கோதுமை உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது ஆனால், உற்பத்தி குறைந்திருப்பதாகக் கொடுத்திருப்பதை விவரக் குறிப்பிலே நம்மால் பார்க்க முடிகிறது. ஆனால், உண்மையிலேயே உற்பத்தி கூடியிருக்கிறது. வறட்சியின் காரணமாக இப்படி ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்று சொன்னாலும்கூட, இங்கே கொடுத்திருக்கின்ற இந்தப் புள்ளிவிவரங்களின்படி சில விளை பொருள்களின் உற்பத்தி சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு கூடியிருக்கிறது.

[நண்பகல் 12-00]

உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வோமானால் துவரை, உளுந்து, பாசிப் பயறு உற்பத்தி கூடியிருப்பதாக இந்தக் கணக்கில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் குறைந்த பட்சம் அவைகளின் விலைவாசியைப்போலது குறைத்துக் காட்டியிருக்கலாமே இந்த அரசு. அவைகளும் பன்மடங்கு விலை கூடியிருக்கிறது. அதற்கு என்ன பதில் சொல்லப் போகிறார்கள்? அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலையைக் குறைக்க இந்த அரசு தவறி விட்டது என்ற சுற்றச்சாட்டை இந்த அரசின் மீது சுமத்த விரும்புகிறேன். அப்படி எதிர் வரிசையில் இருக்கும் நாங்கள் மட்டும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் மட்டும் கூறுகிறோம் என்று நினைத்து விடக்கூடாது தமிழகத்தில் இருந்து வருகிற செய்தித் தாள்களில் வந்திருக்கிறது, தமிழகத்திற்கு அப்பாற்பட்ட பாதிலங்களில் இருந்து வருகிற செய்தித் தாள்களிலும் இப்படிப்பட்ட செய்திகள் வெளி வந்திருக்கின்றன. 'பினான்ஷியல் எக்ஸ்பிரஸ்', 'பிசினஸ் ஸ்டாண்டர்டு' 'எகனாமிக் டைம்ஸ்' போன்ற பத்திரிகைகளில்

[1981 ஆகஸ்ட் 26]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

கூட கடந்த சில மாதங்களில் தமிழகத்தில் அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலை உயர்வைச் சுட்டிக்காட்டி, இந்த அரசாங்கத்தின் இயலாமையைச் சுட்டிக்காட்டி எழுதியிருப்பதை இந்த மன்றத்தின் சவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

சமையல் எண்ணெய் வகைகளைப் பொறுத்தவரை எண்ணெய் வித்துக்களைக் கொள்முதல் செய்வதில், விநியோகிப்பதில் ஒருங்கிணைந்த ஏற்பாடு இல்லாததன் காரணமாக, திட்டமிட்ட ஏற்பாட்டைச் செய்யாததன் காரணமாக பதுக்கல், கடத்தல், கள்ளச்சந்தை ஆகியவற்றுக்கு இலக்காகி விலைவாசி பெருத்த அளவுக்குக் கூடி இருக்கிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரசாங்கத்தின் பலவீனமான உணவுக் கொள்கை காரணமாக, தொலைநோக்குத் திட்டமிட்டு செயல்படாததன் காரணமாக அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலை தாறுமாறாக உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் மன்றத்திற்கு அளித்திருக்கும் வெள்ளை அறிக்கையில் வறட்சி நிலை காரணமாக எண்ணெய் வித்துக்கள் குறைவாக உற்பத்தியாகி இருக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உற்பத்திக் குறைவு 20 சதவிகிதந்தான். ஆனால் அவற்றின் விலைவாசி 70, 75 சதவிகிதம் அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. நெய் விற்பனை விலைக்கு கடனில் எண்ணெய் விற்கப்படுகிறது. முன்பெல்லாம் வாரத்திற்கு ஒருநாள் நல்லெண்ணெய் தேய்த்து தலைக்குக் குளிப்பார்கள். இப்போது வாரம் என்பது மாதமாகி, மாதம் என்பது வருஷமாகி தீபாவளிக்குத் தீபாவளி எண்ணெய் தேய்த்துக் குளிக்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எண்ணெய் விலை கிலோ 19 ரூபாய் என்று பார்க்கும்போது எந்த அளவுக்கு விலைவாசி கூடியிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். சமையல் எண்ணெய் விநியோகம் பற்றி பதுக்கல், கள்ளச்சந்தையையும் அகற்றுவது, தடுப்பது சம்பந்தமாக உணவு அமைச்சர் அறிக்கையில் தெளிவான விவரம் இல்லை. பல கோடி ரூபாய் பறுமானமுள்ள பாம்பு ஆயிலை சென்னைக்கு அருகே பிடித்தார்கள். அவ்வாறு பதுக்கி வைத்திருந்ததை இங்கே கண்டுபிடித்தது போல், பதுக்கலைக் கண்டுபிடித்ததற் பின்னால் மத்திய அரசின் வருமான வரி இலாகா சம்பந்தப் பட்டவர்கள் மீது வழக்குத் தொடர்ந்திருக்கிற நேரத்திலே அந்தச் சரக்குகளைக் கைப்பற்றி, கையகப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் துரிதமாக நடவடிக்கையை எடுக்காத காரணத்தால், மெத்தனமாக இருந்த காரணத்தால் தமிழகத்தில் எண்ணெய் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருப்பதோடு பதுக்கியவர்களும் தப்பித்து விடுகிற நிலை ஏற்படுகிறது. 'ஃபுட் செல் பே லீஸ்' தொடர் நடவடிக்கையை எடுக்காமல் கைவிட்டதற்கு என்ன காரணம் என்று மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1981 ஆகஸ்ட் 26]

இந்த மாமன்றத்தில் வைத்திருக்கும் வெள்ளை அறிக்கையில் காய்கறிகளின் விலை குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது எனக் சந்தேகமாக இருக்கிறது. அந்த விலைகள் ஒரு கிலோவுக்கா, கால் கிலோவுக்கா என்று தெரியவில்லை. இன்றைக்குப் பார்த்தால் காய்கறிகளின் விலை பல மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது. எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசாங்கத்தைக் குறை கூறுவது ஆளுங்கட்சியின் இயலாமையைக் காட்டுகிறதே தவிர, வேறல்ல. மத்திய அரசாங்கத்தைப் பார்த்து கையைக் காட்டிக்கொண்டு தமிழகத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசு எதற்காக? நீங்கள் கையில் இருக்கும் சட்டங்களை வைத்து என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்கள்? கடந்த ஒன்றரை ஆண்டு காலமாக புதுக்கல், கள்ளக் கடத்தல் ஆகியவற்றைத் தடுக்க இந்த அரசாங்கம் தன் அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டு எந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்ற விவரங்களைச் சொல்வார்களானால் சபைக்கு உதவிகரமாக இருக்குமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நான் மீண்டும் சொல்கிறேன். இந்த அரசாங்கத்தினுடைய இயலாமையினாலும் தொலைதூர நோக்கு இன்மையாலும் தங்களுடைய பலகீனங்களை மறைப்பதற்காக இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசைக் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறதே தவிர தகுந்த நடவடிக்கையை எடுக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் வறட்சி ஏற்பட்டது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடத்திலே விளைச்சல் எவ்வளவு பாதிக்கப்பட்டது என்ற அறிக்கை கேட்கப்பட்டதாக அறிகிறேன். வறட்சி சூயர் துடைப்பு உயர்மட்டக் குழுவின் தலைவராக தலைமைச் செயலாளராக இருந்த கார்த்திகேயன் இருந்தபோது வறட்சிக் காலமாக இருக்கிறபோது ஜூன் மாதம் முதல் செப்டம்பர் வரையில் சோதனைக் காலமாக-லீன் மன்தஸ்க இருப்பதால் பற்றாக்குறை இருக்கும் என்ற கருத்தை தெரிவிக்கிற முறையிலே அறிக்கை அரசுக்குத் தரப்பட்டது. அந்த அறிக்கை மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்ற நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லியும் மத்திய அரசிடம் மாதம் ஒன்றுக்கு 60 ஆயிரம் டன் தேவை என்று கேட்டிருப்பதாக செய்தி பார்த்தேன். மத்திய அமைச்சரும் உணவுத்துறை காரியதரிசியும் பதில் சொல்கிறபோது தமிழக அரசு ஒரு குறிப்பிட்ட மாதத்திலே தங்களுக்கு எவ்வளவு அரிசி தேவை என்பதைக்கூட தெரிந்துகொள்ளாமல் எவ்வளவு தேவை என்பதை அறிவிக்காததால் நாங்கள் அனுப்பவில்லை என்று தெரிவித்திருப்பதாகப் பத்திரிகையிலே செய்தி பார்த்தேன். அந்தச் செய்தியை இதுவரையில் தமிழக அரசிலே உள்ளவர்கள் மறுக்காததால் உண்மையாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். சோதனை காலங்களிலே எவ்வளவு இலட்சம் டன் மாதம் ஒன்றுக்குத் தேவை என்று சொல்கிற அளவுக்கு கணக்குப் போட்டுப் பார்த்து உரிய

1987 ஆகஸ்டு 26] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

காலத்திலே கேட்டிருப்பார்களானால் தமிழக மக்களுக்கு அன்னை இந்திராகாந்தி போதுமான அரிசியை அளித்திருப்பார்கள் என்பதை நான் உறுதியாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் திடீர் திடீரென்று 1 மடங்கு 2 மடங்கு ஆக்கியதால் அவர்களால் கொடுக்க முடியவில்லை.

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்: விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணம் மாநில அரசுதான் என்று வாதாடுகிற காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்களிடமிருந்து ஒரு சந்தேகம் கேட்க விரும்புகிறேன் விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு மாநில அரசு தான் காரணம் என்றால் ரூபாய் மதிப்பு 22 காசுக்குக் குறைந்ததற்கு யார் காரணம்? ரூபாய் கிலோ வெண்ணெய் விற்பது இன்றைக்கு 36 ரூபாய் விற்கிறது என்றால் யார் காரணம்? இதற்கெல்லாம் எந்த அரசு காரணம் என்பதை அறிவிப்பாரா?

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: ஆரம்பத்திலிருந்தே நான் சொல்லிக் கொண்டே வந்திருக்கிறேன். தொழைநகர நோக்கும், சரியான விநியோகம் இவை இந்த அரசிடம் இல்லாத காரணத்தினால்தான் இந்த அளவுக்கு விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காய்கறிகளுக்குக்கூட மத்திய அரசாங்கம் தான் பொறுப்பு என்று அவர் சொல்கிறாரா என்று தெரியவில்லை.

திரு. மு. அம்பிகாபதி: அண்மையில் மத்திய அரசு உரத்தின் வலையைடன் ஒன்றுக்கு ரூ.350 உயர்த்தியது. மசல், டேட்ரோல் கெரோஸின் ஆகிய விலைகளையும் அவர்கள் ஏற்றியிருக்கிறார்கள் இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னாலே தேர்தல் நடக்கிற காலத்தில் 850 ரூபாய் வற்ற தங்கம் இன்றைக்கு 1350 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. தாவிக்குத் தங்கம் இல்லை என்று கூறியவர்கள் இன்றைக்கு என்ன சொல்கிறார்கள்?

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: இந்த அரசுங்கத்தினுடைய உணவுக் கொள்கையைப் பற்றிய வேள்ளன அறிக்கைமீது விவாதமா? அல்லது மத்திய அரசு பற்றி விவாதமா? இதுமாதிரி அவர்கள் பேசினால் நாங்கள் அப்படிப் பேசுவதற்கும் வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமங்கன்: பல பொருள்களினுடைய விலை யேற்றத்திற்கு மத்திய அரசுதான் காரணம் என்று ஆளுங்கட்சித் தரப்பினர் சொல்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலே சாராயத்தின் விலை ஏறியிருக்கிறதே அதற்கு யார் காரணம்? ஆளுங்கட்சிக் காரர்கள் காரணம்?

திரு. வேடசந்தார் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்: திரு. சித்தன் அவர்கள் பேசுகின்றபோது பல்வேறு அத்தியாவசியப் பண்டங் களினுடைய விலை இந்தச் சர்க்காரினுடைய கையாலாக தனத்தால்தான் ஏறியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்,

[வேடசந்தூர் திரு. வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்] [1981 ஆகஸ்டு 26]

1981 ஆம் ஆண்டிற்குள் ரிசர்வ் பாங்கின் புல்லட்டின் கூறுகிறது, இந்த மாநிலத்தில் உள்ளதைவிட அதிகமாக உத்திரப் பிரதேசத்திலும் மகாராட்டிரம் போன்ற மாநிலங்களில் கூடியிருப்பத க்கு குறிப்பிடுகிறது. அப்படியென்றால் அங்கே இருக்கின்ற அந்த சர்க்கார்கள் எல்லாம் கையாலாகாத சர்க்கார்கள் என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறார்களா?

திரு. அ. ரகுமங்கன்: தமிழ்நாட்டிலே சாராய விலை ஏறி இருப்பதற்கு யார் காரணம்? பாட்டிலிங், பிளண்டிங் உட்பட...

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதுதான் ரூயின் மதிப்புக் குறைவு என்று சொல்லியாகிவிட்டதே, தாங்கள் உட்காருங்கள்.

[பிற்பகல் 12.10]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர் அங்கேயெல்லாம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். தமிழக மக்கள் வாக்களித்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு நான் தமிழக நிலைபற்றி இங்கே பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். அங்கேயெல்லாம் அவர்களுடைய கட்சி கிடையாது, அவர்களுடைய தோழமைக் கட்சிக்காரர்களிடம் சொல்லி கேட்டால் அங்கே அந்த விவரங்கள் கிடைக்கும். சில புள்ளி விவரங்கள் பற்றிச் செல்கிறார்கள். எந்த அளவுக்கு புள்ளிவிவரங்கள் சரியானவை என்று தெரியாத காரணத்தினாலே நான் அதற்குப் பதில் சொல்லவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இராஜ்ய சபாவிலே கடந்த மார்ச் மாதம் என்று கருதுகிறேன். அனைத் திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் (குறுக்கீடு) நாங்கள் இவ்வாறு குறுக்கிட்டால் அனுமதிக்க மறுக்கிறீர்கள்.

How is it Sir, you are allowing all these interruptions. I am not yielding.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இம்மாதிரி பல பேருக்கு வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் பாரபட்சம் இல்லை.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: நான் பேசி முடித்த பிறகு அவர்கள் கேட்கட்டும்.

இராஜ்ய சபாவிலே தமிழகத்திலே ஆளுகின்ற கட்சியைக் சேர்ந்த கொடூர திரு. இராமகிருஷ்ணன் அவர்கள் கடந்த மார்ச் மாதம் ஒரு பிரச்சினையை எழுப்பியதாக நினைக்கிறேன். தமிழகத்திற்கு ஒரு இலட்சம் டன் அரிசியும், பத்தாயிரம் டன் கோதுமையும் தேவை என்று அவர்கள் கோரிக்கை விடுத்த

1981 ஆகஸ்டு 26]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

நேரத்திலே, இந்திய அரசாங்கத்தின் விவசாயத் துறை அமைச்சராக இருக்கும் மாண்புமிகு திரு. ராவ் பீரேந்திர சிங் அவர்கள் அரிசி சம்பந்தமாக இதுவரையில் திட்டவட்டமான கோரிக்கை தமிழக அரசிடமிருந்து எதுவும் வரவில்லை என்ற பதிலை அங்கே சொன்னார்கள். அந்த விவரங்கள் உண்மையானவையா? உண்மையானவைகளாகத்தான் இருக்கமுடியும் என்று கருதுகிறேன். இதுமாதிரியான திட்டவட்டமான கோரிக்கையை ஏன் இந்த அரசு மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்கவில்லை என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

வேகன்கள் கிடைக்கவில்லை என்று அமைச்சரவர்கள் இங்கே சொல்வதோ அல்லது வேறு காரணங்களைச் சொல்வதோ உயர்ந்து வருகின்ற விலைவாசி பற்றிச் சொல்லப்படுகின்ற நொண்டிச் சமாதானமாக இருக்க முடியுமே தவிர, நிச்சயமாக இந்த அரசாங்கம் முறையாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சென்னையில் டி. யூ. சி. எஸ்., அமுதம் போன்ற சிறப்பங்காடிகளில் காலை முதல் மாலை வரையில் பெரிய கியூ நின்று கொண்டு அத்தியாவசியப் பொருட்களை வாங்க முடியாத நிலையில் மக்கள் அவதிப் பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் இன்றைக்கு மாலை யிலே அந்தப் பகுதிகளுக்குப் போகும்பொழுது பார்த்து அதை ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் இங்கே உள்ள அரசுங்கத் தோட்டத்திலே இருக்கின்ற அவர்களுக்குக்கூட அத்தியாவசியப் பொருட்கள் கிடைக்க வில்லை என்ற செய்தியைச் சொன்னார்கள். ஆனால் எனக்குக் கிடைத்த தகவல் என்னவென்றால், கோட்டையில் இருக்கின்ற நியாய விலைக் கடையில் கூட கடந்த மூன்று மாத காலமாகப் பாமாயில் விநியோகிக்கப்பட வில்லையாம். இந்த மாதம் இன்னமும் கோதுமை வழங்கப்படவில்லையாம். ரவை, மைதா ஒரு கிலோதான் கொடுக்கப்படுகிறதாம். கோட்டையிலேயே இந்த நிலை என்றால் மற்ற நகரங்களிலேயும் கிராமங்களிலேயும் எந்த நிலை என்பதைத் தயவு செய்து எண்ணிப் பார்த்திட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசிப் பற்றாக்குறை அதிகமாக இருக்கின்ற கேரள மாநிலத்தைவிட தமிழகத்திலே அரிசி விலை உயர்ந்திருக்கிறது என்றால் இந்த அரசாங்கத்தின் விநியோகம் சரியாக இல்லை என்பதற்கு வேறு சான்றுகள் தேவையில்லை. கர்நாடகத்தில் இருப்பதைவிட கடலை எண்ணெயின் விலை தமிழகத்திலே அதிகமாகக் கூடியிருப்பதற்கான புள்ளிவிவரம் என்னிடத்திலே இருக்கிறது. எனவே, வர்த்தக சூதாடிகள், பதுக்கல்காரர்கள், கடத்தல்காரர்கள் மீது இந்த அரசாங்கம் சரியான நடவடிக்கை

எடுக்க வேண்டுமென்றால், இப்பொழுது இருக்கின்ற அதிகாரங்களை வைத்துக்கொண்டே இந்த அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. அவைகளை இந்த அரசாங்கம் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சாதாரண பின்பாக்கெட் குற்றங்கள், கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள், கலவரங்கள் போன்ற சாதாரணக் குற்றங்களுக்குக்கூட தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டம் பாய்ச்சப்படுகின்ற பொழுது, இந்த முக்கியமான பிரச்சனையில் தேசிய பாதுகாப்புச் சட்டம் ஏன் பயன்படுத்தப்படவில்லை.

ஹோட்டல்களில் விலைவாசிகள் கடந்த சிலநாட்களாகவே அதிகமாக உயர்ந்திருக்கிறது. எப்பொழுதாவது அத்தி பூத்தாற் போல உணவு அமைச்சரவர்கள் ஒரு அறிக்கையை அல்லது ஒரு செய்தியை விடுப்பார்கள். என்னவென்றால் ஹோட்டல் காரர்கள் தாங்கள் விற்கும் உணவுப் பண்டங்களின் விலையைக் குறைக்க வேண்டும் இல்லாவிட்டால் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று வரும். அந்த அறிவிப்புக்கு-அரசாங்கம் முறையிட்டிற்கு எந்தவிதமான மரியாதையும் இருக்காது. அதற்கு மாறாகச் சில நாட்களில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஹோட்டல்களில் விற்கப்படும் உணவுப்பண்டங்களின் விலை கூடிக்கொண்டே வரும் என்பதைப் பார்க்க முடிகிறது. சென்னையிலே வந்து போகும் மக்கள்-ப்ளோட்டிங் பாபுலேஷன் என்ற வகையில் அதிகம் பேர் இருக்கிறார்கள்.

சென்னைக்கு அடுத்தப்படியாக இருக்கின்ற மதுரை, கோவை, திருச்சி போன்ற ஊர்களிலே ஹோட்டல்களுக்கு வந்து போகின்ற மக்களுக்கு பெருத்த இடர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அரசாங்கம் முனைப்பாகச் செயல்பட்டு, ஹோட்டல் பண்டங்களின் விலைகளைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்திலே ஆளுநர் ஆட்சி நடந்தபொழுது, 1976ஆம் ஆண்டிலே மாண்புமிகு சுகாதாய அலுவலர்கள் கவர்னராக இருந்தார்கள். அப்பொழுது ஒட்டல் பண்டங்களுடைய விலை தரம் நிர்ணயிப்பது போன்றவைகளை விசாரிப்பதற்காக, உணவு அதிகாரி தலைமையிலே ஒரு குழு நியமனம் செய்யப்பட்டது. என்னுடைய கவனத்திற்கு வருகிறது, இன்றைக்கு தூத்துக்குடியிலே துறைமுகத் தலைவராக இருக்கக்கூடிய திரு. சுந்தரம், ஐ. ஏ. எஸ். அவர்கள் அக்குழுவின் தலைவராகப் பணியாற்றினார்கள். அதற்குப் பிறகு திருமதி சந்திரலேகா தலைவராகப் பணியாற்றினார்கள் என்று அருதுகிறேன். அந்தக் குழு அறிக்கை கொடுத்தது அந்த அறிக்கை இப்பொழுது எங்கே இருக்கிறது? அதைக் குப்பை கூடையிலே போட்டு விட்டார்களா? அல்லது எங்காவது தூங்கி

1981 ஆகஸ்ட் 26] (திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்)

கொண்டிருக்கிறதா? தயவுசெய்து அதை எடுத்து தாசி தட்டி, உன்னிப்பாகப் பார்த்து, உரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே மீண்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன், இந்த அரசாங்கத்தினுடைய விநியோக முறையினாலேதான் இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலை வெகுவாக உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லி, என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் என். எஸ். வி. சித்தன் அவர்கள் பேசியபொழுது, 'உறுப்பினர் சொல்லிய புள்ளிவிவரங்கள் எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்று தெரியவில்லையென்று சொன்னார்கள். நான் அதை ரிசர்வ் பாங்க் வெளியிட்ட புல்லட்டினிலிருந்து எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

அதேபோல், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தரப்பிலேயிருந்து சாராய விலையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நடந்து கொண்டிருக்கிற விவாதம் அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் பற்றியது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதை அத்தியாவசியப் பண்டம் என்று கருதுகிறதா என்பதை அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. பாபு ஜனார்த்தன *

மாண்புமிகு எஸ். திருநாவுக்கரசு *

திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அன்பர் சித்தன் பேசுகின்றபொழுது, தேசிய பாதுகாப்புச் சட்டத்தை வைத்து, பதுக்கக்கூடிய பொருள்களை ஏன் எடுக்கவில்லையென்ற கேள்வியை எழுப்பினார்கள். நான் அவரிடமிருந்து தெரிந்துகொள்ள விரும்புவது, இந்தியா முழுவதற்கும் மக்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பொருள்களைப் பதுக்கக்கூடியவர்களை, அதோடு, கள்ளக் கடத்தல்காரர்களை, எத்தனை பேர்களை மத்திய சர்க்காரால் கைது செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அல்லது, காங்கிரஸ் ஆட்சிக்காலத்தில் மாநிலங்களிலே அப்படிச் கைது செய்திருக்கிறீர்களா என்ற விவரத்தை அவரிடமிருந்து ஆர்வத்தோடு நான் எதிர்ப் பார்க்கிறேன்.

திரு. வே. இரா. ஜெயராமன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அருமைச் சகோதரர் சித்தன் அவர்கள் பேசும் பொழுது, ராவ் பிரேந்திர சிங் அவர்கள் 'தமிழக அரசு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உணவுப்பொருள் தேவைகளைப் பொருத்து கடிதம் எழுதவில்லை'யென்று கூறியதாகக் கூறினார்கள். அதே ராவ் பிரேந்திர சிங் அவர்கள், 'தமிழகத்து விவசாயிகள் நெல் உற்பத்தி செய்யவில்லை' என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கு இவர் என்ன சொல்கிறார் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1981 ஆகஸ்ட் 26]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசின் சார்பிலே திட்ட வட்டமான கொரிக்கை எதுவும் வரவில்லையென்று அவர்கள் சொன்னதாக எனக்கு நினைவு.

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அருமைச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் உத்திரப் பிரதேசத்திலும், பீகாரிலும் எங்களுடைய பேரியக்கமான அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இல்லை. ஆகவேதான் அங்கே விலை ஏறியிருக்கிறது என்பதைப் போல் சொன்னார். அதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : நான் அந்தக் கருத்தைச் சொல்லவில்லை.

*திரு. எ. எம். சேதுராமன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த இன்றியமையாத உணவுப் பொருட்கள் நிலவரம் குறித்த விவாதத்தில் என்னைப் பேச அழைத்தமைக்கு நான் நன்றி தெரிவித்து இன்றைய ஆட்சிக் காலத்தில், இப்பொழுது நிலவுகின்ற வறட்சி நேரத்திலும், பதட்ட நரத்திலும், உண்மை நிலை என்னவென்றால், கிராமங்களிலும், நகரங்களிலும் கிரான் விநியாகம் நடைபெறுகிறது என்று நான் சொல்லுகிறேன். இந்திரா காங்கிரஸைச் சேர்ந்த நண்பர்களும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நண்பர்களும் ஊர், ஊராக, கிராமம், கிராமமாகப் போற்றி பாரட்டி வருகிறார்கள் என்பதை இங்கு நான் மிக்க மனமகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சில சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களின் தொகுதியிலே இல்லையென்ற காரணத்தினால், தங்கள் தொகுதியிலே என்ன நடைபெறுகின்றது என்ற விவகாரம் தெரியாத காரணத்தால், சென்னையிலிருந்துகொண்டு அங்கே கிராமங்களிலுள்ள குற்றங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்வதாலே இந்த ஆட்சி குற்றம் செய்து கொண்டிருக்கிறது, சரியான விநியோகம் செய்யவில்லையென்று கருதிவிட முடியாது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-20.]

இங்கே தமிழகத்தில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சதனைகளை நிறையச் செய்த கொண்டிருக்கிறார் என்று சொல்லும்போது மற்றக் கட்சிகளைச் சந்தை முகங்கள் மிகவும் வேதனைப் படுகிறார்கள். சதனைகளைச் செல்ல வேண்டுமென்றால் நூற்றுக்கணக்கான சதனைகள் பற்றிச் செல்ல முடியும். ஆனால் இங்கே அதற்கு நரம் பதாது, என்ற காரணத்தினால் சில முக்கியமான விவரங்களை மட்டும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1981 ஆகஸ்ட் 26]

(திரு. ஏ.எம். சேதுராமன்)

17,400 கடைகளை விநியோக அங்காடிகளை கிராமங்கள், தே.றும் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது அங்கே அரிசியும், சர்க்கரையும் கோதுமையும் முறையாக கிடைக்கிறது. சில கிராமங்களில் கிடைக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் அங்கெல்லாம் பழைய தலைவர்கள் 7, 8 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே தோந்தெடுக்கப் பட்டவர்கள், மற்றக் கட்சிகளினுடைய அனுதாபத்தைப் பெற்ற தலைவர்கள் இன்றைக்கும் மூட்டை மூட்டையாக அரிசியையும், ப. ம. வின் எண்ணெயையும் பேரல் பேரலாக எடுத்துச் சென்று விடுகிறார்கள். திட்டமிட்டே இதைச் செய்கிறார்கள். பல இடங்களில் இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்த அரசுக்குக் கெட்ட பெயர் கொண்டு வரவேண்டும் என்று திட்டமிட்டு செய்கின்ற முறைதான் தவிர, அரசாங்க அதிகாரிகளுடைய குற்றம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்னுடைய தோகுதியில் கலவை என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அங்கே பிரசித்திப் பெற்ற பேருராட்சி இருக்கிறது. அங்கே ஆர். டி. கிருஷ்ணசாமி என்பவர் இன்றைக்கும் கூட்டுறவு அங்காடிகளில் இருந்து பெருங்களை தனது வீட்டிற்கு எடுத்துப் போவதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. அவர்கள் ஆற்காடு தோகுதியில் பழைய ச. மன்ற உறுப்பினருக்கு வேண்டியவர் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்க் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதை அதிகாரிகள் கண்காணிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு அரிசி வியாபாரிகள் கொடுத்த மனுவின் விளைவாக, வெளி மாநிலங்களில் இருந்து கேரளம், கர்நாடகம், ஆந்திரம் போன்ற மாநிலங்களில் இருந்து நெல்லும் அரிசியும் வருவதற்கு லெவி இல்லை என்று அறிவித்ததற்கு, வியாபாரிகள் சார்பாகவும், வியாபாரிகள் சங்கத்தின் சார்பாகவும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சார்பாகவும் மாண்புமிகுப் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் நாவலர் அவர்களுக்கும் நன்றியையும் பாராட்டையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் தங்கள் கடமையை நன்றாகவும், துரிதமாகவும் செய்கின்றது. இந்த பதட்டநிலை உள்ள பிரச்சினை கிராமங்களிலே இல்லை என்றால் அதற்குக் காரணம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும், அதிகாரிகளும் சுறுசுறுப்பாக பணியாற்றுவதுதான். 1970-71-லே 'க்யூ' வரிசையிலே நின்று அரிசி கிடைக்காமல் இருந்தார்கள் என்பதையும் இப்போது 1981 ஆம் ஆண்டிலே இந்த நிலைமை இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் திறமையாக செயல்படுவதற்கு இன்னொரு வாரியத்தையும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நுகர்பொருள் வாரியம் ஒன்றை அமைத்து, அதற்கு ஒரு தலைவரை நியமித்து, மாவட்ட ரீதியாக நுகர்பொருள் வாணிப அட்வைசரி கமிட்டியைப் போட்டு, சில அங்காடிகள் செய்கின்ற தவறுகளைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று

கேட்டுக்கொள்கிறேன். பருவ மழை தவறியதால் இந்த நிலை இந்த வருடம் டிசம்பர் மீதம் வரை நீடிக்கத்தான் செய்யும் தஞ்சை ஆர் குறுவை வருகிறபோது இந்த நிலை மாற்றப்பட்டு ஒரு சுமுகமான நிலை நிலவும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. வடாற்காடு மாவட்டத்திலும் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலும் தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலும் மழையில்லை, விளைச்சலும் இல்லை. இதை எல்லாம் இவர்கள் தெரிந்து கொள்ளவில்லை என்பதை தவருத்தத் தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மழை இல்லை என்பதை உறுப்பினர்கள் மறந்துவிட்டு, அரசாங்கத்தின்மீதும் 'மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மீதும் குற்றச்சாட்டுக் களைச் சொல்ல வேண்டும் என்று தங்களை மறந்து என்னென்னவோ சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் மனசாட்சியின் மீது கைவைத்து பேசுகின்றார்களா என்று தெரியவில்லை. வேண்டும் என்றே, எதிர்க்கிறார்களே தவிர, வேறொன்றும் இல்லை. உள்ளது உள்ளபடியே சொல்ல வேண்டும். இராணிப்பேட்டைத் தொகுதியிலே மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வந்தபோது காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர், கடந்த தேர்தலிலே காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே போட்டியிட்ட திரு. சம்பத் நரசிம்மன் அவர்கள் புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சியையும், புரட்சித் தலைவரையும் வாயாரப்பாராட்டினார்கள். இது உண்மையா, இல்லையா என்று மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் துரை முருகன் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதை எதற்காக சொல்கிறேன் என்றால் அவர்கள் எதிர் தரப்பிலே இருக்கிற காரணத்தினாலே எதிர்த்து தான் பேசவேண்டும் என்ற முறையிலே பேசுவது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உணவுத் தட்டுப்பாடு இருக்கிற நிலை இல்லை. தன்னிறைவுத் திட்டம் இப்போது 150 ஒன்றியங்களில் எடுக்கப்பட்டு, அந்த முறையிலே வறட்சி நிவாரண பணிகள் விரைவாக செயல்பட்டதன் காரணமாக இப்போது வேலை இல்லை என்ற நிலைமை மாறி, மக்கள் எல்லை ருக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் கிராமத்திலே விவசாய கூலி ஆட்சுருக்கும், வேலைகள் நிறைய கிடைக்கின்றன. வருமானமும் அதிகம் கிடைக்கின்றன. குறைந்த பட்சம் அரிசியும், சர்க்கரையும், எண்ணெயும் கிடைக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து செப்டம்பர் 6-ம் தேதிக்குள் அரிசி ஆலைகளை மாடர்னைஸ் பண்ணவேண்டுமென்று சட்ட உத்தரவு மைய அரசால் தயாரிக்கப்பட்டு, அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று மாநில சர்க்கார்களுக்கு கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தயவு செய்து அதை இரண்டு ஆண்டுகள் நீடித்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அவைமுன் கேட்டு வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

****மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு :** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

* * * * *

****மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க கற்றப்பெற்றது.**

1981 ஆகஸ்டு 26]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்:

* * * * *

திரு. ரா. உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திலே வெள்ளை அறிக்கையின் அமைப்பு நன்றாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் வறட்சி, அறுவடைக் குறைச்சலை குறிப்பிட்ட லும், நாட்டு பொருளாதாரத்தின் பின்னணியை மறந்தே, தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது இந்த வெள்ளை அறிக்கை என்பது மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கருத்து. திருமதி கந்தி பிரதமரான பின் மக்கள் தலையில் சுமத்திய மறைமுகமான வரிகள், மக்கள் வரோத பட்டுகிறார்கள், கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களுக்கு நோட்டீஸ் 'டெபிசிட் பிளான்சிங்', 'டாக்டர்' இன்சூரன்ஸ் இன் பிரைசஸ் அத வது அரசாணை மூலம் பெட்ரோலுக்கும் மசல். மண்ணெண்ணெய், நிலக்கரி, உருக்கு, சிமிண்ட், உரம், ஏன் ஜனதா துணி உள்பட விலைகளை ஏற்றியது— திருமதி கந்தி அம்மையார் அவர்கள் கையெழுத்து பேட்டு உத்தரவு போட்டு வில் ஏற்றியது. கணிசமாக ரயில் பயண, சரக்குக் கட்டணங்கள் உயர்த்தியது, போன்றவற்றின் பயங்கர பணவீக்க விளைவுகளின் பின்னணியை மறந்து இந்த வெள்ளை அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது, என்பது தான் எங்களுடைய 'இம்பர் டெண்ட் கிரிட்டிசம்'.

ஆகவே தான் இந்த வெள்ளை அறிக்கை இன்றைய நெருக்கடியின் இதயத்தை இனம் கட்ட முடியாமல் தடுமாறுகிறது என்று கூற விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டு மக்கள் படும் துன்பங்களையும் துயரங்களையும் போதிய அளவு அரசு உணரவில்லை என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. இன்றைய பிரச்சினையின் மையம் விலைவாசி உயர்வும், அதன் நச்சுரமான விளைவுகளும் தான்.

சமையல் எண்ணெய்களுக்கு இடையில் விலைவாசி சம்பந்தமாக ஒரு ரேஸ் நடக்கிறது உங்களுக்குத் தெரியும். நான் முந்தியா, நீ முந்தியா என்று எண்ணெய்களுக்கிடையே ஒரு ரேஸ். சாத ரணமாக நல்லெண்ணெய் விலையை விட கடலெண்ணெய் விலை குறைச்சலாகத் தான் இருக்கும்.

இப்போது இந்த ரேசிலே கடலெண்ணெய் வெற்றி பெற்று விட்டது. அதற்குத் தன் பிரைஸ். நல்லெண்ணெயை அது முந்திவிட்டது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் ஜனங்கள் திக்கு முக்காடுகிறார்கள். ஜனங்களுடைய துன்பங்கள் இந்த அறிக்கையில் 'ரிப்ளேக்ட்' ஆகவில்லை என்பது எங்களுடைய சீரியல் கிரிட்டிசம். ஆனால் இந்த வெள்ளை அறிக்கை 'பிரைஸ் கெட்சன்', 'சென்ட்ரல் பாயின்ட்டாக்' இருக்கிற போது திருமபத்திரும்ப என்ன கூறுகிறது. டக்கம் 3—அரிசி தட்டுப்பாடு என்ற நிலைமை தமிழகத்தில் இல்லை; இன்னொரு இடத்தில்—'இன்றியமையாப் பண்டங்கள்' வெளிச்சந்தையில்

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1981 ஆகஸ்ட் 26]

தாராளமாகக் கிடைக்கின்றன. மேலும்—பக்கம் 9 “இருப்பினும் எல்லா பண்டங்களும் தாராளமாக வெளிச்சந்தையில் கிடைத்து வருகின்றன. When i talk of chalk, you talk of cheese நான் ஒன்று பேசினால், நீங்கள் சம்பந்தமில்லாத இன்னொன்றைப் பற்றி பேசுவோம் என்ற அர்த்தத்தில் இருக்கிறது. வெளிச்சந்தையில் கிடைக்கவில்லை என்று யார் சொன்னது.

[பிற்பகல் 12-30]

வெளிச்சந்தையில் கிடைப்பது பற்றி நிறைய எழுதியிருக்கிறார்கள். யார் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னது? கிடைக்கிறது. அதனால் யாருக்கு பிரயோஜனம்? கடையில் இருக்கும் பொருள் கண்பார்வையிலே பட்டுவிட்டால், அதனால் பசி அடங்குமா? அடங்காது. ஏழை எளிய மக்களுக்கு அந்தப் பொருட்களை விலை உயர்வால் எட்டிப்பிடிக்க முடியவில்லை என்பதுதான் பிரச்சனை. இதற்கு உடனடி தற்காலிக நிவாரணம் ஒன்றுதான். பொது விநியோக மூலம் மூலம் அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் மலிவு விலைக்கு மக்களுக்கு கிடைக்கச் செய்வதுதான் அதற்கு உத்தரவாதம் செய்வதுதான் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த விஷயத்திலும் என்ன நடைபெறுகிறது என்பது அரசுக்குத் தெரியவில்லை என்று இந்த அறிக்கையிலிருந்து நான் தெரிந்துகொள்கிறேன். உண்மை நிலை என்ன? நம்முடைய சர்க்கார் கையில் இருக்கிற விநியோகத்தில் என்ன நிலைமை இருக்கிறது என்று அரசாங்கத்திற்குத் தெரியவில்லை. இந்த அறிக்கை அந்தமாதிரிதான் இருக்கிறது. “நியாயவிலைக் கமிட்டிகள் மூலமாக அரிசி, கோதுமை, மைதா, ரவா, பாமோலின் எண்ணெய், மண்ணெண்ணெய், சர்க்கரை போன்ற இன்றியமையா பொருட்கள் குடும்ப அட்டைகள் மூலம் வழங்கப்படுகின்றன” என்று இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவை இன்றைக்கு கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. படித்துக் கேட்க நன்றாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் யதார்த்தத்திற்கும் இந்த பொருட்களுடைய விநியோகத்திற்கும் நம்முடைய சர்க்காருக்கும் வெகுதூரம் என்று இதிலிருந்து தெரிகிறது.

நீங்கள் கொடுத்த கடைகளின் எண்ணிக்கை சரியாக இருக்கலாம்; நீங்கள் சொன்ன அளவு பொருட்களும் கடைகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம். அதை நான் சேலஞ்ச் பண்ணவில்லை. ஆனால் நடப்பதென்ன? ஆல்மோஸ்ட் புரோக்கன் டவுன் விநியோகம் எப்படியிருக்கிறது என்றால், நீண்ட கியூ நிற்பதைப் பார்க்கலாம். பாதி வந்தது—வெயிலும் முயிலும் கொண்டிருப்பார்கள்—ஸ்டாக் இல்லை, தீர்ந்து போச்சு என்று, சொல்லி அனுப்பிவிடுகிறார்கள். பாமோலின் எண்ணெய் வந்தால் அதைவிட மூன்னதாகவே அனுப்பிவிடுகிறார்கள். கோதுமை ரவை, மைதா போன்றவை கடவுளாக மாறிவிட்டன (சிரிப்பு) அதாவது கடவுளை கண்ணால் பார்க்க முடியுமா? முடியாது, சில முனிவர்களின் கண்ணுக்கு மட்டும்தான் கடவுள் தெரிவார்

1981 ஆகஸ்டு 26]

[திரு. ரா உமாநாத்]

அந்த மாதிரி இன்றைக்கு சமுதாயத்தில் இந்த கோதுமை, ரவை, மைதா கடவுளாக மாறிவிட்டன; பார்க்க முடியாமல் போய் விட்டன. இதை நான் 'எக்ஸாஜரேட்' பண்ணி சொல்லவில்லை; யதார்த்த நிலை அதுதான். காட்டுக்கு கிடைக்கும் என்ற 'காரன்பி' இல்லை. அரசாங்கம் இஷ்யூ பண்ணியிருக்கிற காட்டுக்கு அதில் குறிப்பிட்ட அளவுக்கு நிச்சயமாக கிடைக்கும் என்ற காரண்டி இல்லை என்பது முக்கிய அம்சம்.

[மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் திரு. ந. குலசேகர பாண்டியன் தலைமை]

காரணம் என்ன? வெளிச்சந்தையில் இந்தப் பொருட்களுக்கு உயர்ந்த விலை கிடைப்பதால் கள்ளம், ரகசெட்டிற்குச் செல்கின்றன. இதுதான் உண்மையிலை. ஜன்தா துணி இருக்கிறது. அது நல்ல துணிதான். அது மதுரை பாண்டியன் கூட்டுறவு அங்காடியில் கிடைக்காது. ஆனால் அந்த அங்காடிக்கு முன்னால் ஒப்பனாக இரட்டை விலைக்கு கிடைக்கிறது. டபிள் விலைக்கு விற்கிறார்கள். யாரும் அதைப்பற்றி கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

கிராமங்களில் இதைவிட மோசம். 3, 4 ஊர்களுக்கு ஒரு மூலையில் ஒரு கடை இருக்கும். அமுதம் அங்காடிகளை விட இன்றைக்கு கள்ளுக்கடைகள் அதிகம் (சிரிப்பு). இதிலே என்னுடைய ரிக்கொஸ்ட் என்னவென்றால் கள்ளுக்கடைகள் அளவுக்காவது அமுதம் அங்காடிகளைத் திறக்க வேண்டும் என்பதுதான்.

மேலும் எந்த ஊருக்கு எந்த நாள் விநியோகம் என்று கிராம மக்களுக்குத் தெரியாது. சில இடங்களில் இரண்டு, மூன்று கடைகளுக்கு ஒரு ஆள்தான் விநியோக ஊழியராக இருக்கிறார். அதனால் இந்த கடைகளுக்கு பொருட்சள் அனுப்ப போக்குவரத்து ஏற்பாடு சரியாக இல்லை. அதனாலும் விநியோகத்தில் தாமதம் ஏற்படுகிறது.

கூட்டுறவு அங்காடிகளில் மற்ற பல வேலைகள் இருப்பதனால் இந்த விநியோகத் தடைப்பற்றி அங்கே இருக்கிறவர்களுக்கு அக்கரை இல்லை. இவ்வளவு கண்டங்களையும் தாண்டி பொருட்கள் வந்தால் நகரத்தைவிட கிராமங்களில்தான் கள்ள மார்க்கெட்டிற்கு வெகுசீக்கிரமாக மறைந்து போகின்ற நிலைமை இருக்கிறது.

ஆகவே ஒரு பெரும் பிரச்சினை என்னவென்றால் பொது விநியோக பொருள்கள் கணிசமாக உள்ள மார்க்கெட்டிற்கு செல்வது அதைத் தடுப்பது இன்றைக்கு இருக்கின்ற பெரும் பிரச்சினை ஆனால் இதை அரசு முற்றிலும் உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை.

கிராமங்களில் இந்த அவல நிலை இருக்கும்போது வெள்ளை அறிக்கையில் நீங்கள் எழுதுகிறீர்கள் 'வருவாய் கிராமந்தோறும் நியாயவிலைக் கடைகள் அமைக்கப்பட்டதன் காரணமாக கிராமப்புறங்களில் வாழும் மக்களுக்கும் இன்றியமையாப்

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1981 ஆகஸ்டு 26]

பொருட்கள் கிடைக்க வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது” என்று. இதைப் படித்தால், இப்படி எழுதி இருக்கிறீர்கள் என்று அந்த கிராம மக்களுக்குத் தெரிந்தால் சொந்த அனுபவத்திலே நிலைமைகளைக் கண்டு வருகின்றவர்களுக்கு ஆத்திரம் வருமல்லவா? ஆத்திரம் வராமல் என்ன வரும்? ஆகவே இருக்கின்ற நிலைமையின் அவசரத் தன்மையையும், இன்றைய நிலையில் மக்கள் தேவை என்ன என்பதையும் அரசு உணரவில்லை.

வெள்ளை அறிக்கையின் பக்கம் 3-லே “தமிழகத்தில் எப்பகுதியிலும் சட்டபூர்வமான பங்கிடு முறை அமலில் இல்லை. இன்றியமையாப் பண்டங்கள் வெளிச்சந்தையில் தாராளமாக கிடைக்கிறதன். எனவே மக்களுடைய முழுத் தேவையையும் பொது விநியோகத் திட்டத்தின் கீழ் வழங்கவேண்டிய நிற்பந்தங்கள் இல்லை” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இது உங்களுடைய கணிப்பு. இந்த கணிப்பு தப்பனது. சமீப காலம் வரையில் அப்படிப்பட்ட நிற்பந்தம் இல்லாமல் இருந்தது உண்மை. ஏனென்றால் பொது விநியோக விலைக்கும் வெளிச் சந்தை விலைக்கும் இடைவெளி குறைவாக இருந்தது. ஆனால் இன்று அப்படி இல்லை. பயங்கரமான கேப் இருக்கின்றது. சாரணமான மனிதர்கள் வாங்கக்கூடிய அரிசியின் விலை ரூ. 1.75 இது பொது விநியோக விலை ஆனால் வெளிச்சந்தையில் இது அரிசி ரூ. 3.5 இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்தால் ஜனங்கள் பொது விநியோக முறையில் வாங்கியது போக மேற்கொண்டும் தமது தேவைக்கு வெளிச்சந்தையில் வாங்கி சப்ளிமென்ட் செய்ய முடியுமா?

பாமே லின் விலை 8 ரூபாய் பொது விநியோக முறையில். ஆனால் கடலெண்ணையின் விலை 17 விருந்து 23 ரூபாய் வரை வெளிச் சந்தையிலே விற்கின்றது. அப்படியானால் ஜனங்கள் இந்தப் பதிலேயே இருந்து 23 ரூபாய் வரை வாங்கி சப்ளிமென்ட் செய்ய முடியுமா? ஆகவே ரெனிமெல் ஜனங்கள் தங்களுடைய தேவக்கு பொது விநியோக முறையை நம்பித்தான் வாழும் காலம் வந்துவிட்டது. ஆகவே 500 குடும்பங்களுக்கு ஒரு கடை கட்டியமக ஏற்றுத் வேண்டும். விநியோகி கின்ற பெருட்களின் அளவினை அதிகப்படுத்த வேண்டும். டிலே குறிப்பிடப்பட்ட அளவுக்கு உணவுப் பொருட்கள் கிடைப்பிற்குரிய கரண்டியை கொடுக்கவேண்டும் அந்தக் கட்டியமா? ஆக்கவேண்டும். எல்லா கார்டுகளையும் புதுப்பிப்பதன் மூலம் போலிகார்டுகளை ஒழித்துவிட்டு கார்டு ஒல்லாதவர்களுக்கு சார்ட் வழங்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் ஏழை மக்களுக்கு கார்டுகள் கிடைக்கவழி ஏற்படும் கார்டுகள் கொடுக்கப்படாமல் விடுபட்டுப்போன குடும்பங்கள் எத்தனை இன்று இருக்கின்றன. ஆகவே அவர்களுக்கெல்லாம் லிப்ரஷனாகக் கார்டுகள் கொடுக்க வேண்டும்.

1981 ஆகஸ்ட் 26]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

அடுத்து இன்றைய தினம் பொது இந்தப் பொது வினியோகம் டி.யு.சி.எஸ். மூலமாகவும், அமுதம் மூலமாகவும், சிந்தாமணி மூலமாகவும் இப்படிப் பல வழிகளில் வினியோகிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இப்படி பல ரகமான ஏஜன்சிகளுக்குப் பதிலாக ஒரே மாதிரியான நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும். கடைகளுக்கு சப்ளை செய்ய நிரந்தரமான போக்குவரத்துக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்து சர்வ கட்சி கண்காணிப்புக் கமிட்டி அமைத்து அவர்களுக்கு செக் பண்ணும் அதிகாரத்தையும் வழங்கவேண்டும். கடையில் இருக்கக்கூடிய ஸ்டாக்கைச் செக் பண்ணுகின்ற அதிகாரத்தை வழங்கவேண்டும். அப்படி கள்ள மார்க்கெட்டுக்கு பொருள் சென்றது என்று கண்டுபிடித்தால் அதிலே எந்தவிதமான விசாரணையும் இல்லாமல் உடனே அரசுட் செய்யவேண்டும் கடுமையான தண்டனை வழங்கவேண்டும். இது வேற்றிபெறச் செய்ய இந்த மாதிரி நிலைமைகளை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கேதான் மத்திய அரசின் ரூல் ஒன்று வருகின்றது.

நான் கேட்கின்ற இந்தக் கோரிக்கைகளை எல்லாம் நிறைவேற்றுவது என்றால் இந்தத் திட்டம் வெற்றி பெற மைய அரசு நமக்கு தகுந்த சப்ளை கேட்டுக்கொண்டும். இங்குதான் நமது அரசு ஒரு டெட்—என்டுக்கு வந்து நிற்பதாகத் தெரிகிறது. முன்னேற முடியாத நிலையினை எட்டி இருப்பதாக எனக்குப் படுகிறது. அதாவது மைய அரசினிடத்திலே இருந்து நமக்குத் தேவையான குறைந்தபட்ச ஸ்டாக்குகளைப் பெறுவதைப் பொறுத்தவரையிலே அந்தப் பிரச்சினையிலே முன்னேற முடியாத நிலையிலே வந்து நிற்கிறது. தற்போதைய அளவு அளசி கூட கிடைக்கவில்லை. வெள்ளை அறிகைப்படி மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு இலட்சம் டன் வேண்டும். பல முயற்சிகளை எடுத்து ஒதுக்கீடு பெற்றது 60,000 டன். அந்த 60,000 டன் ஒதுக்கீட்டைப் பெறுவதற்கும் போதிய வாகனங்கள் இல்லை என்று பேசப் படுகிறது.

[நண்பகல் 12-00]

அடுத்து கோதுமை நம்முடைய குறைந்த பட்சத் தேவை 10,000 டன். அதிலே ரொம்ப முக்கி முக்கி 4,000 டன்னுக்குத் தான் ஒதுக்கீடு வந்திருக்கிறது. அதிலும் அது வெறும் பேப்பர் ஒதுக்கீடுதான். காகித அளவிலேதான் இருக்கிறது. ஆக அதுவும் போதாத நிலை.

அடுத்து, மாவு மில்களுக்கு என்று வீட் பிராட்டெஸ்டாக கன்வர்ட் பண்ணுவதற்கு சென்டினல் கவர்ன்மெண்ட் முதலில் 65,000 டன்கள் சப்ளை செய்து வந்தது. அது இப்போது, 30,000 டன்னாக குறைந்து விட்டது. ரவை, மைதா எல்லாம்

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1981 ஆகஸ்ட் 26]

அதிலிருந்துதான் வரவேண்டும். மைய அரசின் சப்ளை நிலைதான் இப்படி இருக்கிறதே, நம்முடைய தேவையை நிறைவேற்ற என்ன நடவடிக்கையை நீங்கள் எடுத்தீர்கள் என்று கேட்டால் அதற்குப் பதிலாக வெள்ளை அறிக்கை சொல்கிறது, “மைய அரசிடம் பேசி உள்ளோம். வலியுறுத்தி எழுதியிருக்கிறோம் என்று.” ஆனால் போதிய பலன்கள் கிடைக்கவில்லையே? எழுதியிருக்கலாம், பேசியிருக்கலாம். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களேகூட போய் இதுபற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கலாம், ஆனால் பயன் ஒன்றும் விளையவில்லையே. இது மிகவும் இம்பார்ட் டென்ட் கொஸ்டின். நம்முடைய தேவைகளை பூர்த்தி செய்யத் தகுந்த நீங்கள் என்ன செய்யப்போகிறீர்கள்? மைய அரசு இல்லை என்று சொல்லிவிட்டதால், நாம் நம்முடைய தமிழ்நாட்டு மக்களை பொறுத்தவரையில் கைவிட்டு விட முடியாது. அதற்கு ஏதாவது ஸ்டிராங் ஆக்ஷன் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசைச் சேர்ந்தவர்கள் சிலர் கூறுகிறார்கள். என்ன கூறுகிறார்கள் என்று சொன்னால், “சட்டியில் இருந்தால்தான் அகப்பையில் வரும்” என்று. கோதுமையை 10,000 டன் கேட்டால், 4,000 டன்கள்தான் ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறார்கள். கேட்டால் சட்டியில் இல்லை என்கிறார்கள். சட்டியில் ஏன் இல்லை? இந்தத் தடவைதான் பம்பர் கிராப் என்று கூறுகிறார்களே, அந்த கிராப் எங்கே போயிற்று? பம்பரில் போய் சிக்கிக் கொண்டு விட்டதா? பம்பர் கிராப் விளைச்சல் என்றால் அப்போதே ஏன் மெத்த கெள்முதல் செய்யவில்லை. வேண்டுமென்றே கொள்முதல் செய்யவில்லையா? That is central question. இதற்குக் கட்சியைப் பார்த்து பிரயோஜனம் இல்லை ஆகவே செய்யவில்லை. எவ்வளவு பம்பர் கிராப் கோதுமையிருந்தாலும் 10,000 டன்தான் நம்முடைய தேவை. அதைக் கேட்டால் சட்டியில் இருப்பதற்கு மொத்தக் கொள்முதல் செய்தால்தான்? அந்த கோதுமை எல்லாம் எங்கே போயிற்று? மெத்த வியாபாரிகள் கெள்ளையடிக்கட்டும் என்று விட்டு விட்டார்களா? ஏன் வேண்டுமென்றே கொள்முதல் செய்யவில்லை என்று கேட்கிறேன். செய்யாததினால்தான் சட்டிக்கு வர வேண்டிய கோதுமை மொத்த வியாபாரிகளின் பெட்டிக்கு போய் விட்டது என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது.

ஆனால் இதை மறைக்க, நாட்டின் பிரஷ்ஷியஸ் தேவையான அன்னிய நாட்டு செலாவணியை ஊதாரித்தனமாக செலவு செய்து கோதுமையை இறக்குமதி செய்கிறார்களாம். காரணம் என்ன சொன்னார்கள் நம்முடைய அ.தி.மு.க. உறுப்பினர் அவர்களே திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் சொன்னதிலிருந்து ‘கெட்டேஷன்’ எடுத்துக்காட்டினார். திருமதி காந்தி பேசியது பம்பர் கிராப் எல்லாம் கள்ள மார்க்கெட்டில் மேன்-ஓவர் பண்ணி விடுகிறார்கள். ஜனங்களின் தேவையை பூர்த்தி செய்ய வேண்டிய நிலையில் அரசு இருப்பதால், இறக்குமதி செய்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள்.

1981 ஆகஸ்ட் 26]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

இதிலிருந்து அவர்கள் பாலினி என்ன என்பது தெரிகிறதல்லவா? கள்ள மார்க்கெட்டில் பொருள்களை பதுக்கிவிடுகிறார்கள். அவர்களைக் கேட்பதற்குப் பதிலாக, அவர்களைத்டுத்து நிறுத்துவதற்குப் பதிலாக, நாட்டின் பிரஷ்ஷியஸ் பொருளான அன்னியச் செலாவணியைச் செலவுசெய்து வெளியே இருந்து இறக்குமதி செய்ய அம்மையார் அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். நீங்கள் இந்தப் பக்கம் செய்ததை செய்து கொண்டேயிருங்கள். நான் அந்தப் பக்கம் இறக்குமதி செய்கிறேன் என்று. இதுதான் மிகவும் முக்கியமான காரணம் விலைவாசி உயர்வுக்கு.

ஆகவே விலைவாசி உயர்வு என்பது மைய அரசு கடைபிடிக்கும் ஒரு ஆணர்வு பூர்வமான கொள்கை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். கையாலாகாததனம் என்று சொன்னால் நான் சீப்புக் கொள்ள மாட்டேன். இது மைய அரசின் கையாலாகாத தனம் அல்ல. To a certain extent it is the positive policy of the Government of India. விலைவாசி உயர்வு மூலம் மக்கள் வருமானத்தை பறித்து, டாட்டா, பிர்லாக்களிடம் மூலதனத்திற்கு என்று ஒப்படைக்கச் செய்வதற்கு ஒரு பாலிசி. To transfer it into the pockets of Tatas and Birlas for Resource mobilisation. டாட்டா பிர்லாக்களுக்கு மூலதனம் தேவையாம் அதற்காகச் சாதாரண ஜனங்கள் பாக்கெட்டிலே கைவைத்து, அதாவது விலைவாசி ஏறினால், எப்படியும் ஜனங்கள் வாங்கித்தான் ஆக வேண்டும் அதை, அதன் மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தை டாட்டா பிர்லாக்களுக்கு கேப்பிடல் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் க் கொடுப்பதற்குத்தான் இந்த முயற்சி. ஆகவேதான் சொல்கிறேன். இப்படிப்பட்ட கொள்கை தேவைதானா? இதனால் தொடர்ந்து விலைவாசி உயர்ந்துக் கொண்டேதான் இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதனால்தான் பத்திரிகை நிருபர்கள் திருமதி காந்தி அவர்களைப் பார்த்து அடிக்கடி கேட்கிறார்கள், 'அம்மா விலைவாசியைக் குறைக்கிறேன் என்று ஓட்டு வாங்கினீரே, விலை ஏறுகிறதே' என்று கேட்டால் திருமதி காந்தி அவர்களுக்கு, பிரதமர் அவர்களுக்கு ரொம்பக் கோபம் வருகிறது. ஒரு ப்ரஸ் இண்டர்வ்யூவில் சொல்கிறார், விலையைக் குறைக்க மந்திரக்கோல் வைத்திருக்கிறேனா என்று. அதை இப்போது சொல்கிறார்கள். அப்படியானால் டேர் தல் காலத்தில் சீரு கோலைக்காட்டினார்களே அது என்ன கோல்? மந்திரக்கோல் இல்லை, அது என்ன கோல்? ஓட்டு வாங்குவதற்கான தந்திரக்கோலா? You cannot speak both ways. These are important things, ஆகவே நான் மாநில அரசைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மைய அரசு கொள்ளை லாபக்காரர்களுக்கு உதவி செய்யப் போய் ஏற்பட்டுள்ள இந்த இக்கட்டான நிலையை நீங்கள் பேசினால் மட்டும் கிடைக்குமா? வலியுறுத்தினால் மட்டும் கிடைக்குமா? — I am catching the bull by the Horse—கிடைக்காது. கிடைக்காமல் இருந்தால் போாமல் இருக்க முடியுமா? முடியாது. சமீபக மக்களின் கண்ணீர் யார் துடைப்பார்கள்? ஆகவே மைய அரசை வற்புறுத்த உங்கள்

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1981 ஆகஸ்ட் 26]

கோரிக்கைகளுக்குப் பின்னால் தமிழக மக்களின் பாப்புலர் சாங்க்ஷன் இருக்கவேண்டும். தமிழக மக்களின் ஆதரவை, ஆம் மாநில அரசு கேட்ட ஒரு லட்சம் டன்னை கொடுத்தேயாக வேண்டும் என்ற முறையில் பாப்புலர் சாங்க்ஷன் இருக்கவேண்டும். அதற்கு உண்மை நிலைமைகளை தமிழக மக்களிடம் கூறி அவர்களைத் திரட்டவேண்டும். இந்த இம்பார்ட்டன்ட் ஜாபில் இந்தச் சர்க்கார்-க்கு மாக்கிம்ம் பெய்லூர். அதேபோல் தமிழக மக்களின் வேண்டையை வெளிப்படுத்த, மைய அரசின் கவனத்தை ஈர்க்க ஒரு ஹர்த்தால் கால் கொடுத்தால் என்ன? நான் ஒரு 'சிரியஸ் ஸஜஷனைச்' சொல்கிறேன். வெள்ளை அறிக்கையில் சொல்கிறார்கள். முயற்சி எடுத்தோம். முயற்சி எடுத்தோம் என்று. ஒரு ஹர்த்தால் கால் கொடுத்தால் என்ன? உடனே நம் தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார், 'இது அண்ணா வழி அல்ல' என்று. இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்களின் வேண்டையை வெளிப்படுத்த நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 'ஹர்த்தால் கால் கொடுத்தாரே' அது அண்ணா வழியாகுபானால் தமிழக மக்களின் வேதனையை வெளிப்படுத்த, உயிர் வாழத் தேவையான தேவைகளை வலியுறுத்த ஏன் ஹர்த்தால் கால்' கெடுக்கக்கூடாது? இது ஒரு ஸீரியஸ் பாயிண்ட். Let the Government reply விலைவாசிகள் எதிர்காலத்தில் இன்னும் மோசமாக இருக்கப்போகிறது. ரூலிங் பார்ட்டியைப் பொறுத்த வரையில் ஆளும்கட்சியின் இந்த வெள்ளை அறிக்கையைப் பார்த்த பிறகு நான் உண்மையிலேயே எச்சரிக்கையாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த விலைவாசி நிலைமை 'நியர் ப்யூச்சரில்' ஸீரியஸாகப் போகிறது. ஆனால் வெள்ளை அறிக்கையில் baseless complacency இருக்கிறது. திருப்தி மனப்பான்மை. அஸ்திவாரமற்ற திருப்தி மனப்போக்கைத்தான் வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த அறிக்கையில் ஒன்பதாவது பக்கத்தில் எதிர்காலம் பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். 'போதிய அளவு கையிருப்பில் இருப்பதானாலும்' மைய அரசிடமிருந்து ஒதுக்கீடு ஓரளவில் கிடைப்பதினாலும், விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கை இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது' என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

திரு. அ. ரகுமான் : நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் பேசுகிறபோது விலைவாசியேற்றத்திற்கு மத்திய அரசு காரணம் என்று சொன்னார்கள். அதனால் அதை எதிர்த்து ஹர்த்தால் நடத்தக்கூடிய சூழ்நிலைகள் ஏற்பட வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். நான் அவர்களிடத்தில் ஒரு விளக்கத்தைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். மைய அரசு விலைவாசியேற்றத்திற்கு இந்த அளவு காரணமாக இருக்கிறது, அதேபோல் மாநில அரசும் விலையேற்றத்திற்கு ஓரளவு காரணமாக இருக்கிறது, என்பதை ஒப்புக் கொண்டால், மைய அரசுக்கு எதிராக ஹர்த்தால் நடக்கிறபோது மாநில அரசுக்கு எதிராகவும் ஹர்த்தால் நடத்த கூட்டணிக்கட்சியாகிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தயாராயிருக்கிறதா?

1981 ஆகஸ்ட் 26]

திரு. ரா. உமாநாத் : இந்த விலைவாசியேற்றத்தைப் பொறுத்த வரையில், மத்திய அரசின் பொறுப்பையும் மாநில அரசின் பொறுப்பையும் ஒரே நிலையில் வைப்பதற்கு நான் தயாராக யில்லை. I am not placing it on a par விலைவாசி உயர்வு, you are mainly responsible நாட்டின் பொருளாதாரக் கருவிகள், அதிகாரங்கள் சகலமும் மத்திய அரசு வைத்திருக்கிறது. (குறுக்கீடு) அம்மச்சர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள், மத்திய அரசை எதிர்த்து மாநில அரசு போராடி மத்திய அரசு பொறுப்பில் அதில் தோல்வியடைந்தால் அதை எதிர்த்து ஹர்த்தால் செய்ய அவர்கள் முன் வருவார்களா என்று. அதற்கு அவர்கள்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும். இரண்டு பேர்கள் பொறுப்புகளையும் சமமாக வைக்கமாட்டேன். விநியோகத்தில் உள்ள முறைக்கேடுகளைச் சுட்டிக்காட்டினேன், அதை 'ரெக்டிபை' செய்ய கேரளாவில் பப்ளிக் டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் ஸிஸ்டம் நன்றாக இயங்கி வருகிறது, ஆனால் அங்கே விலைவாசி ஏறவில்லையா? வெஸ்ட் பெங்காலில் பப்ளிக் டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் ஸிஸ்டத்தை முறைப்படுத்தி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அங்கே விலைவாசி ஏறவில்லையா?

[பிற்பகல் 12-50]

விலை ஏறி இருக்கிறதே? அதற்கு என்ன காரணம்? மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் அவர்கள் சொன்னார்கள்—உற்பத்தி கம்மியாக இருப்பதாக வெள்ளை அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; ஆனால், உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது என்றார்கள். அப்படி உற்பத்தி அதிகரித்தும், விலை ஏறியிருக்கிறதே, அதற்கு என்ன காரணம்? அதற்கு நீங்கள் தன் காரணம். (குறுக்கீடு) திரு. சித்தன் அவர்கள் அறியாமையிலே உண்மைக்கு வந்துவிட்டார்கள். மாநில சர்க்கார் திறமையான முறையிலே இந்த விஷயத்திலே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால், அவர் இந்திய நாட்டின் பொருளாதாரத்தை மறந்து பேசுகிறார் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை மறந்து பேசுகிறார் என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே என்ன எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் விலைவாசி உயர்விலிருந்து நமக்கு சற்று ஓய்வு கொடுக்கப் போகிறதா? என்றால் இல்லை. மேலும் விலைவாசி ஏறத்தான் போகிறது. நேர்மாறாக, 21,302 கோடி ரூபாய் அதிக வருவாய் திரட்டப் போகிறார்கள். அதை எப்படி திரட்டப் போகிறார்கள்? ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலே, 5,000 கோடி ரூபாய்க்கு காகித நோட்டை அச்சிட்டு, டெபிசிட் பைனான்ஸ் ஏற்படுத்தப் போகிறார்கள். அதன் பொருள் என்ன? அதாவது அதனால் நாட்டிலே பணவீக்கம் அதிகரித்து மேலும் விலை வாகிகள் அதிகரிக்கும் என்பதுதான் அதன் பொருள். இப்படி 5,000 கோடி ரூபாய்க்கு காகித நோட்டை அச்சடித்தால் விலைவாசி உயராதா? பணவீக்கம் ஏற்படாதா? அப்போது எப்படி விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தப் போகிறீர்கள்?

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1981 ஆகஸ்டு 26]

மேலும், பிரதானமாக மறைமுக வரி மூலம் 5,000 கோடி ரூபாய்க்கு திரட்டுமாம். அப்படியானால், இது ஏழை மக்களைத் தான் மிகவும் பாதிக்கும். இதனால் விலைவாசி ஏறாதா? இப்படி வரி போட்டால், பொருள்களின் விலை ஏறாமலா இருக்கும்? நீங்கள் எப்படி விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தப் போகிறீர்கள்? எந்த நம்பிக்கையை வைத்து சொல்லுகிறீர்கள்?

மேலும், உணவு, மற்ற மானியங்களை குறைத்து ரூ. 3,250 கோடி திரட்டுமாம். அப்படி திரட்டப் போகிறார்களாம். எந்த மாநிலத்திலே இதனால் உணவு விலை குறையும்? எந்த நம்பிக்கையை வைத்து இப்படிச் சொல்லுகிறார்கள்? அதேபோல் ரயில் மூலம் 1,200 கோடி ரூபாயை அவர்கள் திரட்டப் போகிறார்கள். அப்போது ரெயில் கட்டணம் பெருகிவிடும் அல்லவா? சந்திரனுக்குப் போவது போல், ரெயில் கட்டணம் பறக்காதா? உயர்ந்து விடாதா? எந்த நம்பிக்கையில் இப்படிச் சொல்லுகிறார்கள்? அதேபோல், மின்சார நஷ்டத்தைச் சரிகட்ட 3,500 கோடி திரட்ட மாநில அரசுகள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்போது என்ன நிலைமை ஏற்படும். இது வரை மின்சாரம் தான் ஷாக் அடித்தது; இனி மின்சாரக் கட்டணம் ஷாக் அடிக்காதா? மேலும் உயர்ந்து விடாதா? அதேபோல், பஸ் கட்டண உயர்வு மூலம் 1,378 கோடி திரட்ட மாநில அரசுகள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதனால், ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலே விலைவாசி பல மடங்கு உயரப் போகிறது. அப்போது வெகு ஜனங்கள் அனைத்துப் பகுதியினரும் உயிர்கொடுத்து எதிர்க்கப் போகிறார்கள். ஒரு அறையிலே பூனையை வைத்து பூட்டிவிட்டு, அதை அடித்து விரட்டினால் பூனை என்ன செய்யும்? தனக்குத் தெரியாமல் நம் கண்ணையெல்லாம் அது பிராண்டி விடும். இப்படி டெசிஷன்வருமென்பது பிரதமருக்குத் தெரியும். இப்படியெல்லாம் மக்களை ஒடுக்கியாவது, தனது விலை உயர்வுக் கொள்கையை பாதுகாப்பது என்பது அவர்களுடைய முடிவு. அதற்காகத்தான், லேட்டஸ்டாக இந்த ஸ்டிரைக் தடைச் சட்டத்தை, அவசரச் சட்டத்தைத் தயாரித்துள்ளார்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

நமது மாநில அரசு மைய அரசின் விலை உயர்வுக் கொள்கையை மக்களிடம் அம்பலப் படுத்துவதற்குப் பதிலாக, நிதித் கொள்கைகளை அம்பலப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, வரிக் கொள்கைகளை எதிர்ப்பதற்குப் பதிலாக, மாற்றுக் கொள்கைகளை முன் வைப்பதற்கு பதிலாக கொள்முதல் உரிமையையே நாங்களே எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்று கூறும் மைய அரசிடம், சமீபத்திலே அவ்வாறு கூறியிருக்கிறார் மத்திய அமைச்சர் திரு. ராவ் பிரேந்திர சிங் அவர்கள். அதற்குப் பணம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், ஏன் மாநில சர்க்கார்களுக்குப் பணம் கொடுக்கக் கூடாது? அது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும், கொள்முதல் செய்வதில் மொத்த வியாபாரத்தையும் நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக, மாநில சர்க்கார்களை மத்திய சர்க்கார் அப்படி வற்புறுத்துவதற்குப் பதிலாக, இந்தியா பூராவும் ஒரு 12 பண்டங்களை ஒரே விலையில்

1981 ஆகஸ்டு 26]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

விற்கும் போது விநியோகப் பொறுப்பையும் எடுங்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. பதிலாக, மக்களை ஈடுக்கும் ஸ்டிகரக் தடைச் சட்டத்தை யார் முந்தி கொண்டு வந்தேன் என்ற சர்ச்சையில் மாநில அரசு, இன்றைக்கு பிரதமர் அவர்களோடு போட்டிப் போடுவதைப் பார்க்கின்றபோது, இன்றைக்கு எங்களுக்கு அது வேதனையாகத் தான் இருக்கிறது.

இந்த நிலை என்ன விளைவை உண்டாக்குமென்பதை ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் சீரியசாக கவனிக்க வேண்டிய விஷயம், தலைவர்களும் கூட. வரக்கூடிய காலங்களில் சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் பாலிசியை ஜனங்கள் தாங்க முடியாமல் பேரட்டங்கள் நடக்கும். மைய அரசின் கொள்கை காரணமாக விலை ஏறும் போது மக்கள் மத்தியில் எழும் நியாயமான ஆத்திரத்தை அதே திருமதி காந்தி, பிரதம அமைச்சர், உங்கள் ஆட்சிக்கு எதிராகத் திருப்பி கலைப்பதற்குப் பயன்படுத்துவார்கள் என்பதிலே எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும். அதற்கு நீங்கள் இடம் கொடுக்க மாட்டீர்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமங்கான் : இந்தியாவைப் பொறுத்தமட்டில் மாநிலங்களின் விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு மத்திய அரசாங்கம் காரணம். இந்தியப் பொருளாதாரம் காரணம் என்று திரு. உமாநாத் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஒரு விளக்கம் கூற விரும்புகிறேன். போலந்து கம்யூனிஸ்டு சித்தாந்தத்தை ஏற்றுக்கொண்ட நாடு. அந்த நாட்டிலே விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது. அதற்கு என்ன காரணம்?

திரு. ரா. உமாநாத் : இவ்வளவு நாட்கள் பத்திரிகைப் படித்து வக்கிலாக இருந்து வரும் அவருக்கு அது புரியவில்லை என்று கேட்கிறார். ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அங்கிருக்கிற பார்ட்டி லீடர்ஷிப் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறது. சர்க்காரின் சில கொள்கைகள், சோஷலிசக் கொள்கைக்கு முரணான கொள்கைகளாக இருந்த காரணத்தால், சர்க்கார் அதைமேற்கொண்ட காரணத்தால் ஜனங்களுக்கும் சர்க்காருக்கும் இடையே இருக்கும் தொடர்பு பலவீனப்பட்டது. அந்த நிலை இருக்கிறது என்று அந்தக் கட்சி சொல்லி அதைத் திருத்துவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. தப்பு செய்த கட்சித் தலைவர்களை நீக்கி இப்போது ரெக்டிபிகேஷன் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இவ்வளவையும் பார்த்துவிட்டு இராமாயணம் முழுவதையும் கேட்டு விட்டு இராமனுக்கு சீதை என்ன உறவு என்று கேட்பதைப் போல் இருக்கிறது.

திரு. அ. ரகுமங்கான் : போலந்தில் ஏற்பட்ட நிலைமைகளை அவரைப் போல் நாங்களும் படித்ததன் காரணமாகத்தான் கேள்வி கேட்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அங்கே கம்யூனிஸ்டு தலைமை செய்த தவறின் காரணமாக, கம்யூனிஸ்டு சர்க்கார் செய்த தவறின் காரணமாக விலைவாசி ஏற்றம்; அதே போல் இங்கிருக்கும் மாநில சர்க்கார் செய்த தவறின் காரணமாக விலைவாசி ஏற்றம்.

[1981 ஆகஸ்டு 26]

திரு. ரா. உமாநாத் : துணைத் தலைவர் அவர்களே இன்னொரு சாதாரண விஷயம் மாண்புமிகு ரகுமான்கான் அவர்களுக்குப் புரியவில்லை என்பது இந்தக் கேள்வியிலிருந்து புரிகிறது. போலந்து என்பது ஒரு நாடு; தமிழகம் என்பது ஒரு நாட்டின் மாநிலம். அதைக் கொண்டு போய் இதோடு ஒப்பிடுவது எப்படிப் பொருத்தமானது என்பதை உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே, துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக மறுபடியும் சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய அரசின் கொள்கைக் காரணமாக இந்த விலைவாசி உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்டை கிரிடிசைஸ் பண்ணக் காரணம் அவர்கள் டைரக்ட் ரெப்ரசண்டேட்டிவ் ஆக இருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் -- Let it not be more loyal than the King.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : இன்றைக்கு நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் இது கூட்டாட்சி குடியரசு - ஃபெடரல் செட் ஆப் - மத்திய அரசு மாநில அரசு என்று இருக்கிறது; மாநில அரசில் ஒரு கட்டி அரசாங்கம் இருக்கிறது. மத்திய அரசில் வேறு கட்டி அரசாங்கம் இருக்கிறது என்று கூறியவியலியை விப்ட் பண்ணினார்கள். போலந்தைப் பொறுத்த மட்டில் நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன் - அது யூனிடரி ஃபார்ம் ஆப் கவர்ன்மென்ட், பெடரல் ஸ்ட்ரக்சர் அல்ல. அதற்கு கம்யூனிஸ்டு சர்க்கார்தான் பொறுப்பேற்க வேண்டியது. அங்கே மாநில மத்திய சர்க்கார் அமைப்பு இல்லை. ஒரே அரசாங்கம் தான். எனவே, அங்கே நடைபெற்ற போராட்டத்திற்கு, விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு காரணம் மத்திய மாநிலப் பிரச்சினை அடிப்படையில் என்று சொல்ல முடியாது....

திரு. ரா. உமாநாத் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் சொல்லச் சொல்ல சகதியில் சிக்கின கால் மாதிரி போய்க் கொண்டிருக்கிறார். இங்கே ஃபெடரல் செட் ஆப் இருக்கிறது. அவர் கட்சியின் சார்பில் மாண்புமிகு ராசு அவர்கள் பேசும்போது பெடரல் என்ற பெயர்தான் இருக்கிறது என்றார்கள். மாநிலங்களுக்கு நிதி அதிகாரம் -- All powers with regard to economy and with regard to financial institutions. (குறுக்கீடு) அவர் கேட்டதற்காகச் சொல்லுகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-00]

THIRU K.S.G. HAJA SHERIFF; On a point of order Sir, I want to know whether the Hon. Member can bring in and criticise the Central Government. If the Central Government is doing anything wrong, his party members are there to point out. The Central Government is not represented here and it is absolutely incorrect, and wrong to bring it here. It is the State Government's responsibility to control the prices. The State Government have not done anything in that direction. If the Hon. Member brings the Central Government, it is absolutely wrong. I would kindly request you to see that it is not being done.

1981 ஆகஸ்ட் 26]

திரு. ரா. உமாநாத் : இதற்கு நான் பதில் சொல்லவேண்டுமென்று நினைக்கவில்லை. இவ்வளவு பெரிய ஒருவர் இந்த பாயின்டை கிளப்பியிருப்பதற்காக நான் வருத்தப்படுகிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : போலந்து நாட்டிலே....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : போலந்து வேண்டாம், தமிழ்நாட்டைப்பற்றிப் பேசுங்கள்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : டைரக்ட் ரெப்ரசன்டேடிவ் ஆப் சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் என்று சொன்னார், ஐ எம் ஸ்பீக்கிங், என்னை அனுமதியுங்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசும்போது போலந்து நாட்டிலே விலைவாசி உயர்விற்கு அங்கே ஆளுங்கட்சியாக இருக்கிற கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தான் பெற்றுப்பு என்று குற்றஞ் சாட்டியிருக்கிறார், அதற்கு திரு. உமாநாத் அவர்கள் என்ன பதில் சொல்ல இருக்கிறார்கள்?

திரு. ரா. உமாநாத் : அங்கே இருக்கின்ற கட்சியில் அங்கே இருக்கிறவர்கள் செய்த தவறு தான் என்று நான் தான் சொன்னேன், திரு. ரகுமான்கான் சொல்லவில்லை. அதை நான் தான் சொன்னேன். திரு. சித்தன் அவர்கள் தெரிந்தே இதைக் கேட்கிறார். நான் சொன்னேன் அல்லவா 'Don't be more loyal than the King.' என்று. ஆகவே பிரதிநிதிகளே இல்லை என்று ஆகிவிடக்கூடாது என்பதற்காக பேசவேண்டுமென்பதற்காக பேசுகிறார் என்ற முறையிலே அவர் கேட்டதை நான் எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

மாற்றுக் கொள்கைகள் பற்றியெல்லாம் நான் ஏற்கெனவே எடுத்துச் சொன்னதை மீண்டும் நான் ரிப்பீட் பண்ணவில்லை. மைய அரசின் கொள்கையின் காரணமாக விலை ஏறும்பொழுது அதன் காரணமாக மக்கள் மத்தியிலே நியாயமாக ஏற்படுகின்ற நியாயமான ஆத்திரத்தை பிரதமர் இந்திரா காந்தி உங்களுக்கு எதிராகத் திருப்பி உங்களைக் கவிழ்க்க முயற்சிப்பார்கள். ஆகவே அதற்கு இடம் கொடுக்காமல் நாங்கள் சொன்ன கருத்துக் களைப் பரிசீலிக்கவேண்டும்.

அந்த அடிப்படையில் இயங்கும் மற்ற ஜனநாயக சக்திகளுடனும் மற்ற ஜனநாயகக் கட்சிகளுடனும் ஜனநாயகக் கொள்கையை வைத்து இருக்கின்றவர்களுடனும் ஒன்று சேர்ந்து செயல்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு ஜே. சி. டி. பிரபாகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசின் சார்பாக அளிக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெள்ளை அறிக்கையின் மீதான விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு பேசுவதிலே நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். வெள்ளை உள்ளத்திற்குச் சொந்தக்காரர், இதய தெய்வமாம் புரட்சித்

[திரு.ஜே.சி.டி.பிரபாகரன்]

[1981 ஆகஸ்ட் 26]

தலைவர் அவர்களின் சார்பாக இங்கே அளிக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்த வெள்ளை அறிக்கை இந்த மாநிலத்திலே இருக்கின்ற உணவு நிலைமைகளையும், அத்தியாவசியப் பொருட்கள் இன்றைக்கு எப்படிச் சீராக பொதுமக்களுக்கு விநியோகம் செய்யப்படுகின்றன என்ற உண்மைகளையும் மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே அத்தியாவசியப் பொருட்களைச் சீராக விநியோகம் செய்யக்கூடிய அமைப்பு முறையைத் தமிழகம் பெற்றிருக்கிறது என்கிற பெருமைக்குச் சொந்தக்காரராக இருக்கின்ற தமிழக அரசு இருக்கின்ற நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்கின்ற ஒரு பாங்கும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிற செய்திகளும் மாநில அரசு இன்னும் அதிதீவிரமாக இந்த உணவுக் கொள்கையிலே ஈடுபடுத்திக் கொள்கிற முறையிலே உணவு நிலைமைகள் திருப்திகரமாக இல்லாமல் போகின்ற வகையிலே இயற்கை விளைவித்திருக்கின்ற சூழலும் குறிப்பாக இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலே ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கின்ற மைய அரசினுடைய உணவுக் கொள்கையும், பொருளாதாரக் கொள்கையும் நிச்சயமாகத் தொலை நோக்கும் பார்வையோடு இந்த வெள்ளையறிக்கையைப் படிப்பவர்கள் எண்ணிப் பார்க்கின்ற விதத்திலே அமைந்திருக்கிறது.

விலைவாசி உயர்வுபற்றி இங்கே பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்களும், மற்றவர்களும் இங்கே நீட்டி முழக்கி இதற்குத் தக்க காரியங்களை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் வெள்ளையறிக்கையிலே தரவில்லை என்கின்ற கருத்தை இங்கே சொன்னார்கள். விலைவாசி உயர்வுக்கான காரணங்களை வெள்ளையறிக்கையிலே இன்னும் விரிவாக வைத்திருக்க வேண்டுமென்ற கருத்திலே இங்கே பேசினார்கள். வெள்ளையறிக்கையிலே விலைவாசிக்கு யார் காரணம் என்று பட்டியல் போட்டுத் தருகின்ற அந்த நல்ல பணியை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் சிறப்பாக, மத்தியிலே பொறுப் பெற்றிருக்கின்ற திருமதி இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்களின் அரசு செய்திருக்க வேண்டுமென்பதை இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஏதோ விலைவாசி உயர்வு என்பது தமிழகத்திற்கு மட்டுமே சிறப்பாக இருக்கின்ற ஒன்றாகக் கருதி இங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். விலைவாசி உயர்வு என்பது, 'global phenomenon' ஆக, இந்தியத் துணைக்கண்டத்திற்கு மட்டுமல்ல மல் வளர்ச்சி பெற்று வருகின்ற, வளர்ந்து வருகின்ற 'Third world' என்று சொல்லப்படுகின்ற அத்தனை நாடுகளிலேயும் பொருளாதார சீர்குலைவை ஏற்படுத்தும் விதத்திலே, போடுகின்ற அத்தனை முற்போக்குத் திட்டங்களையும் முடமாக்குகின்ற விதத்திலே இந்த விலைவாசி உயர்வு என்பது பொருளாதார வீழ்ச்சிக்குக் காரணமாக இருக்கின்ற நிலைமைகளையும், அதிலும் குறிப்பாக இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலே பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற திருமதி

1981 ஆகஸ்ட் 26] [திரு.ஜே.சி.டி.பிரபாரன்]

இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்களுடைய அரசு வகுத்திருக்கின்ற அந்தக் கொள்கைக்கும் இந்தியப் பேரரசுக்கே இந்த விலைவாசி உயர்வானது எப்படியிகப்பெரிய சவாலாக, தலைவலியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற ஒரு வரலாற்று உண்மையை நாம் நிச்சயமாக மறந்துவிட முடியாது.

இந்தியப் பேரரசினுடைய தலைமைப் பொறுப்பிலே யார் அமர வேண்டுமென்று நடைபெற்ற பாராளுமன்றத் தேர்தலின் பொழுது தாலிக்குத் தங்கம் எங்கே என்று கேட்டார்கள். தாளிக்கின்ற வெங்காயத்தின் விலையேற்றத்திற்கும், தாலிக்குத் தங்கத்தின் விலையும் உயர்ந்ததற்கும் யார் காரணம் என்று மேடைதோறும் முழங்கினார்கள். இந்தியத் துணைக்கண்டத்தைத் தற்பொழுது ஆளுகின்ற திருமதி இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்கள் உட்பட, இங்கே நீட்டி முழக்கிப் பேசிய திரு. துரை முருகன் உட்பட, அத்தனைபேருமே தேர்தல் களத்திலே ஏதோ தங்கத்தின் விலை உயர்வுக்குக் காரணம் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவரின் அரசுதான் என்று பேசிய அந்த நிலைமைகளைப் பார்த்தோம். ஆனால் இன்றைக்குப் பாராளுமன்றத்திலே பாரத நிதியமைச்சரவர்கள் இது இலண்டன் மார்க்கெட்டால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது என்று சொல்லுகின்ற ஒரு செய்தியாக இருக்கிறது. எனவே, தங்கத்தின் விலைக்கும் ஆளுகின்ற எங்களுக்கும் சம்பந்தமில்லை என்று ஒப்புக்கொள்ளுகின்ற அந்த வரலாற்று உண்மையையும் நாம் நிச்சயமாக எண்ணிப்பார்க்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

தமிழகத்திலே இருக்கின்ற நிலைமைகளில் விலைவாசி உயர்ந்து விடாமல் தடுக்கின்ற இந்த முயற்சிக்காகத்தான், மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு இலட்சம் டன் வீதம் அரிசி கொடுத்துத் தவ வேண்டுமென்று மத்திய அரசினிடத்திலே கோரிக்கை வைத்தோம். ஆனால் மத்திய அரசின் வேளாண்மை துறை துணை அமைச்சர் அவர்கள் அன்றைக்கு இங்கே பேசுகின்ற போது சொன்னார்கள், ஒரு இலட்சம் அல்ல, 80,000 டன் அரிசியை உடனடியாக ஒதுக்கீடு செய்வதற்கு மத்திய அரசு அத்தனை முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ளும் என்று சொன்னார்கள். இதிலே வேதனைக்குரிய செய்தியென்னவென்றால், மத்திய அரசின் சார்பாக ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதோ ஏறக்குறைய 60,000 டன்கள்தான். சொன்னது 80,000 டன்கள். கேட்டது ஒரு இலட்சம் டன்கள். தருவதாக ஒப்புக்கொண்டிருப்பது 60,000 டன்கள். அதற்குப் பின்னாலே இன்னும் வேதனைக்குரிய செய்தி என்னவென்றால், அதிலே வந்து சேர்ந்திருக்கின்ற அளவோ ஏறக்குறைய 40,000 டன்களிலிருந்து 45,000 டன்கள் வரையில் தான். இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்கீடு செய்வதாக ஒப்புக்கொண்டு, அதை அனுப்புதலுக்குத் தடையாக வேகன்கள் பற்றாக்குறை காரணமாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தைப் பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். வேகன்கள் பற்றாக்குறை என்ற காரணத்தைக் காட்டி இந்த அரசு தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது என்று இங்கே பேசிய அருமை நண்பர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களை நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன், இது மாம்பழ சீசன், எனவே வேகன்களை

[திரு.ஜே.சி.டி. பிரபாகரன்]

[1981 ஆகஸ்ட் 26]

மாம்பழம் ஏற்று வதற்காக அனுப்பி விட்டோம் என்று மத்தியிலே சொன்னார்களே, வேகங்கள் இல்லாததால் உணவுப் பொருட்களைத் தமிழ்நாட்டிற்கு அனுப்ப முடியவில்லை என்று அறுதியிட்டுச் சொன்னார்களே, அப்படிச் சொன்னவர்களைப் பார்த்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் டெல்லி மாநகரத்திலே மத்திய அரசைப் பார்த்து ஏதாவது கேட்டார்களா? இங்கே ஆளுகின்ற அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்காக

[பிற்பகல் 1-10]

மட்டுமல்ல, தமிழகத்திலே உடன் வாழ்கின்ற சகோதரர்கள் இருக்கிறார்களே, தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்து மக்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்களுக்காக வேண்டுகோளாக, கோரிக்கையாக பாராளுமன்றத்திலே என்னைக்காவது ஒருநாள் அதைப்பற்றிப் பேசியிருப்பார்களா என்று கேட்டால் இது வரைக்கும் இல்லை.

சர்க்கரையைப் பொறுத்தவரைக்கும் நான் பத்திரிகையிலே வந்த செய்தியைச் சொல்கிறேன். இங்கே வெளிச் சர்க்கரையைச் சரியாக விநியோகம் செய்வதற்காக வெளி மார்க்கெட் விற்பனையை இன்னும் கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளே வைத்துக்கொள்வதற்காக எடுக்கப்படுகின்ற முயற்சிகளைப் பாராட்டும்போது, 'Free sale sugar has virtually disappeared from market in States like Maharashtra, Rajasthan, Punjab and Haryana. In many of the States, sugar is sold only in blackmarket.' என்று பத்திரிகையாளர்கள், பொருளாதாரம் தெரிந்தவர்கள் நாட்டில் நடக்கின்ற இந்த விலை வாசியைப் பற்றி கணித்துச் சொல்லக்கூடியவர்கள் விவரமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேற்சொன்ன மாநிலங்களிலே ஒப்பன் மார்க்கெட்டிலே விற்பதற்குச் சர்ச்சையில்லாமல், பொது விநியோகத்திற்குச் சர்க்கரை தரப்படாமல், கறுப்புச் சந்தையிலே மட்டும்தான் சர்க்கரை விற்கப்படுகிறது, திருமதி இந்திரா காந்தியின் கட்சியினர் ஆள்கின்ற மாநிலங்களிலே, என்று படம் பிடித்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பொருளாதார நிலையை நிச்சயமாக இங்கே எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக, வேதனைக்குரிய மற்றொரு செய்தி இந்திய அதுணைக் சண்டத்துப் பிரதம அமைச்சராக விளங்குகின்ற அம்மையார் அவர்கள் வெகு வேகமாக விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவோம், அத்தனை முயற்சிகளையும் அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று பேசி, இரண்டு மூன்று மணி நேரத்திற்குள்ளாக சிமென்டினுடைய விலையை 14 விழுக்காடு உயர்த்தியிருப்பதாக மத்தியிலிருந்து ஒரு அறிவிப்பு வெளியாகிறது. பெட்ரோலியப் பொருள் விலையை உயர்த்தியிருப்பதாக ஒரு அறிவிப்பு வெளி வந்திருக்கிறது.

ஒரு பக்கத்திலே ஆட்சிப் பீடத்திலே இருக்கின்றவர்கள் விலை வாசியைக் கட்டுப்படுத்துவோம் என்று சொல்லியுங்கூட, உறுதி அளித்துங்கூட, அடுத்த 2 மணி நேரத்திற்குள்ளாக, அத்தனை பெட்ரோலியப் பொருள்களுடைய விலை உயர்வு, எந்த அளவு அத்தியாவசியப் பொருட்களுடைய விலையைப் பாதித்திருக்கிறது

1981 ஆகஸ்டு 26]

[திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்]

என்பதை எண்ணிப் பார்த்திட வேண்டும். விலைவாசி உயர்வுக்கு யார் காரணம் என்கின்ற அந்தக் கேள்விக்கு மத்திய அரசினுடைய தவறான விநியோகப் போக்கும், மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையோடு தமிழகத்தை அணுகுகின்ற நிலையும்தான் காரணம் என்று இந்த நிலைமைகளை வெள்ளை அறிக்கை இன்றைக்கு விரிவாக நமக்குக் காட்டியிருக்கிறது. இன்றைக்குப் பெருகுகின்ற விலையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக, அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற பல்வேறு நடவடிக்கைகளைப் பாராட்டுகின்ற பொழுது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 3 கட்டப் போராட்டம் என்று சொல்லி, விலைவாசிப் போராட்டத்தை நடத்தி முடித்து விட்டு சோர்ந்து போயிருக்கிற அந்த அருமை நண்பர்களுக்கு ஒன்றை நான் கோட்டுக் காட்டுவது பொருத்தமாக இருக்கும். மக்கள் மத்தியிலே, மக்கள் மனதிலே இடம் பிடிக்க வேண்டும் என்பதற்காக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற அத்தனை முயற்சிகளிலே தோல்வியுற்றிருக்கிற இந்த நிலையில், இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவரிடம் நீங்கள் பாடம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். மக்கள் மனதிலே இடம் பிடிக்கின்ற அந்தப் பாடத்தினை இந்தியத் துணைக் கண்டம் முழுவதற்கும் தந்துகொண்டிருக்கிற இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவரிடம் மக்கள் மனதிலே இடம் பிடிக்கின்ற அந்தப் பாடத்தினைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விலைவாசி உயர்வினைக் கட்டுப்படுத்த இந்த மாநில அரசு தயங்குகிறது. தயங்குகிறது என்று சொல்கின்ற அந்த அருமை நண்பர்களுக்கு நான் சொன்ன அந்தக்கருத்து ஒருவேளை ஏற்படையதாக இல்லாது இருக்கலாம். இங்கேயிருக்கின்ற அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் பேசுகின்றபொழுது அதிலே விவேகம் இருப்பதாக அவர்களுக்குப் படாமல் போகலாம். நான் சொல்லவில்லை. இந்தியத் துணைக் கண்டத்தை ஆளுகின்ற திருமதி இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்கள் விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

'In a democratic set up, Opposition should remember that an elected Government should be given time to work. How would the Government implement its programme if agitations were started from the every day it took over.' என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, இன்னும் பேசுகின்றபோது 'I deplore the attitude of confrontation with the Government. I suggest the path of dialogue and arriving at consensus.' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'Most of the problems facing the country are beyond one organisation, or beyond one party; These have to be looked into from a much broader point of view.' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இந்தக் கருத்தை மற்றக் கருத்துக்களோடு எல்லாம் ஒத்துப் போகின்ற ** ** சேர்ந்தவர்கள், எண்ணிப் பாராது, ஏதோ விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தும் முறை, உணவுப் பங்கீட்டு முறையை சரிப்படுத்துவதும் ஆளுகின்ற பொறுப்பிலே இருக்கக் கூடியவர்கள்.....

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

திரு. க. அன்பழகன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு கட்சியைக் குறிப்பிடுகிறபோது சட்டமன்றத்தில் உள்ள பெயருக்கு மாறான சொற்றொடராகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிக் குறிப்பிடுவதற்கு மற்றவர்களுக்கும் உரிமை உண்டா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாடாளுமன்றத்திலே அங்கே இருக்கக் கூடிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கட்சியின் தலைவர் மதிப்பிற்குரிய சி.டி. தண்டபாணி அவர்கள் 'நாங்கள் *** ** என்று ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அது பல பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்திருக்கின்றது, அப்படி இருகின்ற ஒரு பெயரை ஏன் சொல்லக்கூடாது என்பதற்கு இங்கே பேராசிரியர் அவர்கள் ஏதாவது பதில் சொல்ல முடியுமா என்றுதான் கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது சட்டமன்றம். இந்த சட்டமன்றத்திற்கு என்று சில உரிமைகள் உள்ளன. அந்த உரிமையை மீறி அமைச்சரும் வேறு எங்கோ ஒருவர் பதில் சொன்னதைத்தான் இந்த சட்டமன்றத்திலே பயன்படுத்துவேன் என்று சொல்வார்களேயானால் அமைச்சர்களைப் பற்றி வெளியிலே பேசுகிற அதே வார்த்தைகளை இந்த சட்டமன்றத்திலே நாங்கள் பேசவேண்டி வரும், அதை ஏற்றுக் கொள்வதாக இருந்தால் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் பேசலாம். ஆனால் சட்டமன்ற உரிமையைக் காப்பாற்றுவதற்குத் துணைத் தலைவர் கடமைப்பட்டிருக்கிறார் என்று நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நம்முடைய சட்டமன்றத்தில் அப்படி ஒரு கட்சி இல்லை. அதை நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒருவேளை இங்கே பேசுகின்ற அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சொல்லுகின்ற அந்த பரந்த மனப்பான்மையோடு, தொலை நோக்குப் பார்வையோடு கொண்ட அந்தக் கருத்துக்களை ஏற்க இயலாவிட்டாலும் கூட, அம்மா அவர்கள் சொல்லி இருக்கின்ற அந்தக் கருத்தை யாவது நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே நான் அதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன், நம்முடைய நாட்டை எதிர்நோக்கியுள்ள பிரச்சினைகளிலே பெரும்பாலான வற்றைத் தீர்ப்பது என்பது விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்துவது என்பது, அத்தியாவசியமான பண்டங்களைச் சீராக விநியோகம் செய்வது என்பது ஏதோ ஆளுங்கட்சிக்கு

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1981 ஆகஸ்ட் 26] [திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்]

உரிய பொறுப்பு மட்டுமல்ல. இருக்கின்ற எதிர்க்கட்சிகளும் தங்களுடைய பொறுப்பை உணர்ந்து அரசு எடுக்கின்ற நல்ல முயற்சிகளுக்கு ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டும் என்று கேட்டு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன், நன்றி வணக்கம்.

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்: பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் பேசுகின்ற போது அமைச்சர்களைப் பற்றி நாங்கள் பேசவேண்டி வரும் என்று சொன்னார்கள்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஆட்சேபிக்கப்பட்ட பகுதி நீக்கியாகிவிட்டது. நீங்கள் உட்காருங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுங்கட்சியை சேர்ந்த உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது, விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு மத்திய அரசுதான் காரணம், மாநில அரசு காரணமல்ல என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் கலைஞர் அவர்கள் தமிழகத் தினுடைய முதலமைச்சராக இருந்தபோது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக விலை வாகியைக் குறைக்கவேண்டும் என்று சொல்லி உண்ணாவிரதமும், போராட்டமும் அப்போது இருந்த மாநில சர்க்காருக்கு எதிராக நடத்தினார்கள். அன்றைக்கு உங்களுக்கு நியாயமாகப்பட்டது இப்போது அநியாயமாகத் தெரிகிறதா? வேறுபட்டதாகத் தெரிகிறதா? இந்த இரட்டை போக்கு ஏன்? இரட்டை இலை என்பதால் இரட்டை நிலையா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அன்றைய தினம் அரசினுடைய செயற்கையான பஞ்சம் ஏற்பட்டது என்பதுதான் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் குற்றச்சாட்டு என்பதையும், சட்டமன்றத்திலே 1975-76 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்து அன்று கலைஞர் அவர்கள் மத்திய அரசுதான் காரணம், மாநில அரசு காரணமல்ல என்று தெளிவாகச் சொல்லி அது சட்டமன்ற நடவடிக்கைக் குறிப்பு வால்யூம் 64 பக்கம் 34 இல் இருக்கிறது என்று சொன்னேன். அதற்கு என்ன பதில் சொல்லப் போகிறார் அருமை நண்பர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 1.20]

திரு. இரா. கருப்பையா: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அத்தியாவசியப் பொருள்கள் வழங்குவது பற்றியும் விலை நிலவரத்தைப்பற்றியும், தமிழக அரசின் சார்பிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற வெள்ளை அறிக்கை, அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கக் கூடிய விஷயங்கள் குறித்தும், தமிழக அரசு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் குறித்தும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துகளைக் கூறுவதற்கு விரும்புகிறேன்.

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1981 ஆகஸ்ட் 26]

முதலாவதாக இன்றையதினம் உயர்த்து வந்திருக்கிற விலை வாசி உயர்விற்கு காரணம் என்ன என்பதைப் பற்றி சர்ச்சைகள் தடைபெற்று வருவது அனைவரும் அறிந்த ஒன்று. இன்றைய தினம் இந்த நாட்டினுடைய பொருளாதாரத்தை தன்னுடைய கையிலே வைத்திருக்கிற மைய அரசு, இந்த நாட்டில் முழுமையான ஆட்சிப்பொறுப்பிலே இருந்து வருகிற மைய அரசு, அதனுடைய பொருளாதாரக் கொள்கைகள், இந்த நாட்டில் நிலவி வரக்கூடிய விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு அடிப்படையான காரணம் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இன்றையதினம் இந்த நாட்டிலே புழங்கி வருகிற 30 ஆயிரம் ரூபாய் கறுப்பு பணம் இருக்கிறது. இதை கட்டுப்படுத்துவதற்கான, பறிமுதல் பண்ணுவதற்கான அதிகாரத்தை மைய அரசு பெற்றிருக்கிறது. இது இந்த நாட்டினுடைய பொருளாதாரத்தை எந்த அளவுக்கு சீர்படுத்த முடியாத இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பது யாவரும் அறிந்த விஷயம்.

மைய அரசு விதிக்கக் கூடிய வரிக்கொள்கை, அவர்கள் இன்றையதினம் நிதிக் கொள்கைகளில் கடைப்பிடிக்கிற பற்றாக்குறை பட்டுவிட்டது. அதன் விளைவாக ஏற்பட்டிருக்கிற இந்த நிலைமை, இவை அனைத்தும் சேர்த்து இந்த நாட்டினுடைய பொருளாதாரத்தை எந்த அளவுக்கு சீர்கேடு அடைய செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை யாவரும் அறிவோம். இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சமீபத்தில் மைய அரசு டீசல் விலையை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள்; பெட்ரோல் விலையை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இதைத் தவிர என்னென்ன பொருள்கள் அவர்களுடைய பொறுப்பிலே இருக்கின்றனவோ அனைத்து பொருள்களுக்கும் விலையை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இரும்பின் விலை, நிலக்கரி விலை, சர்க்கரை விலை, ரயில்வே கட்டணம் ஆக எல்லாவற்றையும் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு எதை எதை உயர்த்துவது என்று இல்லாமல் அனைத்தையுமே உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் இவை அனைத்தும் நம்முடைய நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் என்ன விளைவை ஏற்படுத்தும் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை அனைவரும் அறிவோம். ஆகவே இந்த நிலையில் இந்த நாட்டிலே இன்றையதினம் கட்டுபடுத்த முடியாத அளவிற்கு விலைவாசி ஏற்றமும், பண வீக்கமும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் மைய அரசு கடைப்பிடிக்கக் கூடிய கொள்கைகள் உள்நாட்டிலே தேவையான கோதுமை இருக்கிறது; ஆனால் வெளி நாட்டிலிருந்து அதிக விலை கொடுத்து கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. நம்நாட்டிலே பொதுமான சர்க்கரை இருக்கிறது. ஆனால் வெளிநாட்டிலிருந்து சர்க்கரை இறக்குமதி செய்யப்படுகிறது. இப்படி பல்வேறு பொருள்களை இறக்குமதி செய்வது என்பது தான் நம்முடைய கொள்கை. இது நம் நாட்டினுடைய பொருளாதாரத்தை சீர்படுத்துவதற்கு உதவி செய்யுமா? நம் நாட்டினுடைய ஒரு பகுதியாக தமிழ்நாடு இருக்கிறது. ஆகவே அதன் விளைவை

1981 ஆகஸ்ட் 26] [திரு. இரா. கருப்பையா]

ஒரளவு தமிழ் நாடும் அனுபவிக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இவற்றிலிருந்து பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டியது, நிவாரணத்தை ஒரளவு தேடிக்கொண்டிருக்கவேண்டிய பொறுப்பு மாநில அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆகவே இது சம்பந்தமாக இன்றையதினம் நம்முடைய மாநில அரசாங்கம், தெளிவாக, திட்டவாட்டமாக இந்த நாட்டினுடைய பொருளாதாரத் துறைப் பகுதிக்கு அந்த கொள்கைகள் சம்பந்தமாக தெளிவான நிலை எடுத்து அதற்கு எதிராக மக்களை திரட்டக் கூடிய பொறுப்பினை கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்து இருக்கிற அறிக்கையிலே, நம் தமிழகத்தில் இருக்கிற உணவு, விலைவாசி உயர்வு சம்பந்தமாக சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பருவ மழை தவறியதைக் குறித்து, உற்பத்தி குறைவு, விலைவாசி உயர்வு, இதன் காரணமாக தட்டுப்பாடு முதலியவற்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இவை அனைத்தும், இன்றையதினம் பெருவாரியான பொறுப்பிலே மத்திய அரசினுடைய பொருளாதாரக் கொள்கை சம்பந்தமாக சரியான எண்ணத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு அல்லாமல், இங்கே இருக்கக்கூடிய சங்கடங்களைச் சுட்டிக்காட்டி, அதன் விளைவாக விலைவாசி ஏறி இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருப்பது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்காது என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆரம்பத்திலிருந்தே நம்முடைய சர்க்காருக்கு கொள்முதல் செய்வதில் ஒரு அடிப்படையான, நிலையான கொள்கை இல்லாததால் தான். இன்றையதினம் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரிசி விலை உயர்ந்திருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு அரிசி விலை உயர்ந்திருக்கிறது என்று கூறப்பட்டிருப்பது சரியாக இல்லை; தவறாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் ஒரளவுக்கு, கிடைத்தவரையில் சரியான முறையில் அரிசி, நெல் போன்ற தானியங்களை கொள்முதல் செய்து தன்னுடைய கையிலே அரசாங்கம் வைத்திருக்கலாம், அப்படி வைத்துக் கொள்ளாத காரணத்தால் இன்றையதினம் வெளி மார்க்கெட்டில் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. அதை சர்க்கார் கட்டுப்படுத்தவில்லை. கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை.

ஆரம்பத்திலிருந்தே தமிழ்நாட்டில் அரிசி தட்டுப்பாடு இல்லை; வெளிச்சந்தையில் அரிசி தாராளமாகக் கிடைக்கிறது என்ற உணர்வின் காரணமாக கொள்முதல் செய்ய வேண்டும், போதுமான அளவு தானியங்களை கையிருப்பில் வைத்திருக்க வேண்டும் என்ற நிலையிலிருந்து இந்த சர்க்கார் தவறிவிட்டது. அதனால் இன்றையதினம் உணவுதானியம் இல்லை, நெல் இல்லை. ஆகவே, மத்திய சர்க்காரையும் மற்ற மாநில சர்க்காரங்களையும் எதிர்பார்த்து, அது இடைக்காத காரணத்தால் இப்படி இருக்கிறது என்று கூறக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[அரசினர் தீர்மானங்கள்] [1981 ஆகஸ்ட் 26]

நமக்குத் தேவைப்படும் இன்றியமையாப் பொருட்களின் முழுத் தேவையை உணர்ந்து, அரசு தன்னுடைய பொறுப்பிலே கொள்முதல் செய்து வைத்திருந்தால் ஓரளவுக்கு விலையைக் கட்டுப்படுத்தியிருக்க முடியும். அதைச் செய்யத் தவறியதால் இன்றையதினம் சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் இன்றியமையாதப் பொருட்களை வாங்க முடியவில்லை. அவர்கள் என்ன எதிர்ப்பார்க்கிறார்கள்? உழைக்கின்ற மக்கள் ஒருவேளைக்குத் தேவையான கூழைக் காய்ச்சிக் குடிக்கத் தேவையான அரிசியாவது கிடைக்காதா என்று ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நல்ல அறுசுவை உணவு வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. கூழுக்கு குறைந்த விலையில் அரிசி வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அதைக் கொடுப்பதற்கு அரசு தவறிவிட்டது. என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

சென்ற ஆண்டு நவம்பர் மாதத்திலிருந்து நெல் சரியான அடிப்படையில் வராமல் இருந்திருக்கிறது. ஆனால் மார்க்கெட்டில் வரக்கூடிய நெல் முழுவதையும் அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்யும் நிலைமை இருந்திருந்தால் இன்றைக்கு இந்த அளவுக்கு நிலைமை வந்திருக்காது. வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது, பருவ நிலை தவறி இருக்கிறது என்பது 6 மாதங்களுக்கு முன்னாலே தெரிந்திருந்தும் அதிலிருந்து மக்களைப் பாதுகாக்க தேவையான நடவடிக்கையை எடுக்க நம்முடைய சர்க்கார் தவறியிருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

13.8.1981 வரையில் கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிற விவரங்களை இந்த அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். மொத்தம் இதுவரையில் கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிற அரிசி 65,710 டன்; 1,11,000 டன் நெல்தான் கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு மூலம் நமக்கு கிடைத்திருக்கிறது 2,72,000 டன். இது நம்முடைய தேவையை எந்த அளவுக்குப் பூர்த்தி செய்ய உதவியிருக்கிறது? நம்முடைய மாநிலத்தில் ஒரு மாதத்திற்கு 75,000 டன் அரிசி தேவை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நமக்கு மாதம் 75,000 டன் அரிசி கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. அதனால் வெளிச் சந்தையில் அரிசி விலை உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த நிலையில், இதிலிருந்து ஒரு மாற்றம் காண வேண்டுமென்றால் அரசாங்கம் முழுமையாக உணவு தானிய வர்த்தகத்தை தன்னுடைய பொறுப்பில் ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படுத்த வேண்டும். அப்படிச் செயல்பட்டிருந்தால் இந்த நிலையைத் தவிர்த்திருக்க முடியும். ஆகவே, வரக்கூடிய காலத்தில் இன்னும் ஒன்றிரண்டு மாதங்களில் அறுவடை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. உடனடியாக இந்த கொள்முதலை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.